

REALITATEA

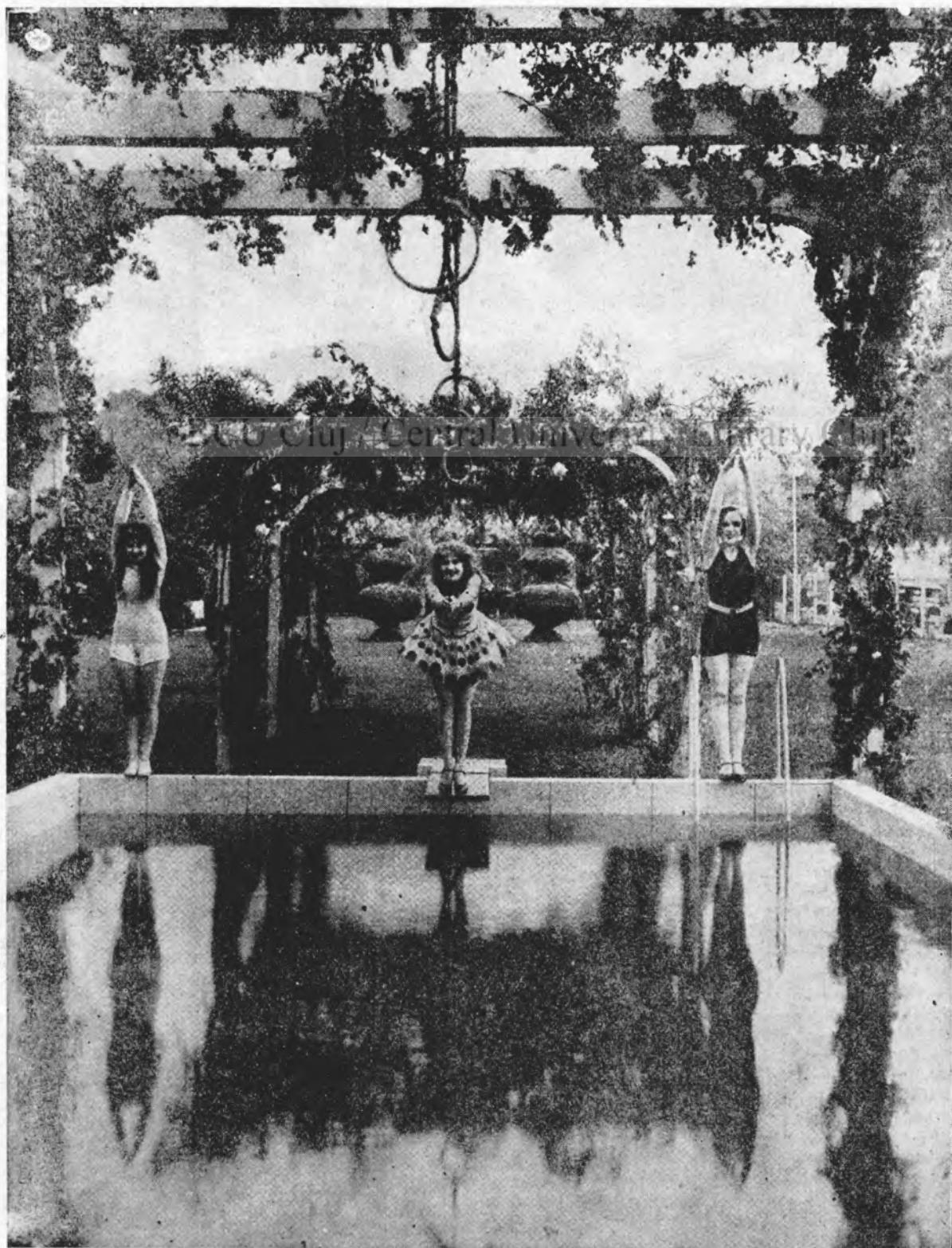
(SAU LUCRURILE AȘA CUM LE VEDEM CU OCHII)

ILUSTRATA

ABONAMENTE: Pe un an 350 lei;
pe 3/4 an 180 lei; pe 3 luni 100 lei.

APARE TOTDEAUNA DUMINECA
Sub Direcția năni Comitet

Redacția și Administrația:
Cluj, Str. Regina Maria, 38.

Baie zilnică într'un parc din California, în vreme ce la noi deabia se topește zăpada

„REALITATEA ILUSTRATĂ”
revistă săptămânală

REDACTIA ȘI ADMINISTRATIA
Cluj—str. Regina Maria Nr. 36—Clnj
Telefon 4-46

Pentru București: Calea Victoriei 39.
Telefon 63-92

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an întreg Lei 350
Pe o jumătate de an „ 180
Pe trei luni „ 100

PENTRU STRĂINĂTATE:

Pentru America \$5
Jugoslavia și Cehoslovacia . lei 500

Sub direcțiunea unui comitet
Secretar de redacție: N. Constantin

Istoria se repetă

Buharin, potentat sovietic eri căzut azi în disgrație, a încercat să evadeze din Siberia, ca pe vremea țarismului, și, tot ca pe vremea țarismului, a fost prins și retrimis la urmă.

Istoria se repetă pentru că lecțiile ei nu servesc mai niciodată lumii, — deși ar trebui.

Citim de pildă că fortăreața Petrupavlovsk va fi dărâmată și că, pe locul cu lacrimi, cu sânge și blesteme, se va construi un parc sportiv, sau cam așa ceva.

Bine că se dărâmă.

Intre zidurile reci și întunecate a fost jucată vreme îndelungă cea mai zguduitoare dramă a omenirii. De zidurile reci și întunecate s'au zdrobit, ani de zile, și iluzii și capete. Intern mai infernal decât cel al Ini Dante, — pe frontispiciul lui și-ar fi avut rostul, cu litere de foc, avertismentul tragic: Lăsați orice speranță voi ce intrați aici...

Căci din Petrupavlovsk nu porneau decât două drumuri: spre Siberia și spre ștreang. Aceasta, — pentru că înțelepțimea regimului țarist găsea în gâtuirea libertăților și a vieții chezașia dăinuirii sale prea fericite. Că a procedat rău sau bine dovediră întâmplările cunoscute.

Literatura scrisă cu privire la fortăreață este imbelșugată. E poate cea mai bogată în halucinante destăinuri. Și e totuși cea mai simplă literatură.

A scris un număr de prețioase pagini, între alții, publicistul englez Kenan, acum un sfert de veac, atrăgând atenția lumii civilizate asupra închisorii țariste. Destăinuirile au stârnit senzație, și câțeva vreme n'au fost crezute: treceau dincolo de ceea ce mintea putea să înțeleagă și să admită.

Pentru că, însă, nimic nu e veșnic pe lume, fortăreața nu va mai exista. Prea bine. O dărâmă revoluționarii și martirii de eri, stăpâniți atot puternici azi. O dărâmă, — pentru că mucenicii de eri și tiranii de azi își trimit acum victimele, de parte, în lagărele din Siberia înghețată, în interesul dăinuirii unui regim pus pe temeliiile celui vechiu.

Istoria nu instruește întotdeauna — deși ar trebui...

Ion Pas.

BULETIN SĂPTĂMÂNAL

O întorsătură neașteptată în chestia optanților unguri, a pus la un moment dat în pericol, situația guvernului român.

Cititorii „Realității” cunosc dealul Titulescu-Apponyi, pe o temă în care dreptatea cauzei românești nu poate fi pusă în discuție, decât de cei interesați. Ungurii, contestând statului român dreptul de expropriere a moșiilor magnaților, au cerut favorizarea acelor unguri cari părăsindu-și moșiile, au plecat în Ungaria lui Horthy, nevoind să recunoască suveranitatea Statului român. O asemenea favorizare ar însemna însă o nedreptate făcută proprietarului român. Ungurii, fără a ține seama că lovește în interesele și a țărănilor maghiari din Ardeal — din pământurile magnaților au fost improprietăți și aceștia, — pentru că acolo în Ungaria nu domnește spiritul democrației dela noi, susțin ca improprietății să plătiască în aur, cu prețul zilei, pământurile în posesia cărora au intrat.

Cumpărând pe președintele Tribunalului arbitrar mixt din Paris, o instanță judecătorească care voia să hotărască în această chestiune, ei au obținut o sentință favorabilă în paguba României, și fără ca țara noastră să fie reprezentată la această judecată.

Consiliul Ligii Națiunilor, în anul trecut, hotărâse că judecata acelu Tribunal arbitrar nu e valabilă.

Acum însă — nu știm din ce motive — Consiliul Ligii s'a răzgândit, și în urma uneltirilor unguerești, a propus ca totuși procesul optanților să fie judecat de un Tribunal arbitrar.

Domnul Titulescu, marele nostru bărbat de Stat, a arătat la Liga Națiunilor că aceasta înseamnă o contradicție și că toată autoritatea Ligii se pierde, dacă această instituție nu știe să aibe o atitudine hotărâtă.

În urma pledoariei domnului Titulescu, Liga a amânat decizia în această chestiune, pentru luna Iunie. Ea a sfătuit însă cele două părți să se impace între ele, până atunci.

Soluționarea provizorie a acestei

chestiuni, a făcut ca și în țară, criza să înceteze.

Nu știm care vor fi motivele pentru care marile state din apus se poartă atât de vitreg cu țara noastră. După ce în contul reparațiilor — adică asupra despăgubirilor de războiu — ni s'a acordat procentul cel mai mic, mai mic decât Greciei, s'a dat acum dreptate de către Ligă, — într-o chestiune în care nici un moment nu ni se pot tăgădui drepturile — unui stat inamic și dușmănos, Ungariei, care se înarmează pe ascuns, Ungariei, care falsifică francii francezi. Ungariei, unde clocește ura cea mai aprigă împotriva statelor vecine și spiritul de revanșă.

Și pentru că veni vorba de despăgubiri, este interesant să arătăm cum și-au bătut joc nemții de noi, trimițându-ne, în socoteala acelor reparațiuni, sine de cale ferată, care n'au durat nici o iarnă, pentru că s'au fărâmițat de ger. Sinele de cale ferată trebuie să dureze 20-25 ani și acestea n'au durat nici șase luni. Ele au fost dela început construite astfel ca să nu suporte frigul, din țara noastră și să se strice, iarna. De ce nu interveni în această chestiune Liga Națiunilor? Sau toate drepturile sunt numai pentru cei mari și puternici?

În Parlament, va veni în curând în discuție, legea Cultelor. Această lege urmează să stabilească drepturile diferitelor biserici și ea a stârnit, cum e ușor de înțeles, multe nemulțumiri. Mai ales e nemulțumită biserica unită, pentru că se acordă celei ortodoxe drepturi mai mari. Protestările și manifestațiile contra acestei legi se țin lanț, în special în Ardeal.

INTRUNIRILE opoziției continuă. Duminica aceasta au loc întruniri la București, Cluj, Chișinău și în alte capitale de județ.

O ultimă adunare o va ține partidul național-țărănesc la Alba-Iulia, la care să participe delegații și săteni din întreaga țară. Această adunare urmează să fie (ținută chiar dacă guvernul s'ar opune.

Domnul Titulescu, marele bărbat de stat, care a reușit să salveze situația României, la Liga Națiunilor

DESPRE MAMA-LIGA

POMPIERII DELA SOCIETATEA NAȚIUNILOR

Să ne înapoiem: peste patru luni vom vedea ce trebuie să facem, împotriva acestui incendiu.

(Kladderadatsch, Berlin)

Noul Palat al Societății Națiunilor, sau cum considerau până mai ieri ungurii Liga Națiunilor, care astăzi i-a susținut. (Desenul este luat din Pesti Hirlap, Budapesta)

S'a restabilit principala legătură între Maramureș și Valea Bistriței, construindu-se de către d-l Inginer Enea Hrappini un pod de 80 de metri lungime peste Jidovița, în apropiere de Năsăud. Inaugurarea se va face zilele acestea

CEI MARI STAU SINGURĂȚI PE CULMI

A VEM sădite în noi trei instincte, dorințe sau pasiuni importante, a căror menire este să ne facă activi, străduitori și prin urmare anește ale scopului divin pentru care am fost creați.

Întâiul dintre ele e instinctul autoconservării, care ne face să dorim să trăim. Aceasta-i ceea ce ne face să îndurăm mizeriile și suferințele, și să nu ne putem capătă când ele exced puterile noastre.

Al doilea este iubirea de familie, instinctul reproducerii, puternic în fiecare ființă. El asigură continuitatea vieții.

Cel de-al treilea e ambiția, dorința de a fi ceva și-a face ceva ce alții nu pot fi sau nu pot face. Este ea aceea care ne-a făcut să ajungem din troglodii aceia ce suntem astăzi, stăpânii pământului și ai văzduhului.

La oamenii de rând instinctele acestea sunt în ordinea expusă mai sus. La oamenii de mare calibra ordinea lor e inversată: locul întâi îl ocupă ambiția, al doilea familia și numai al treilea instinctul autoconservării.

Lumea se împarte în două clase foarte distincte: a turmii, a celor ce se complac să nu iasă din comun, să fie ființe gregare, și-a celor cari duc o viață solitară și plină de idei și de fapte.

Ambiția de-a fi ca aceștia, măcar de dragul de a-i imita, există pentru câteva clipe sau câțiva vreme în fiecare om. Dar omul gregar decede îndată în rând cu turma, fie pentru că îl biruie obiceiul sau lenea, fie pentru că-i lipsește voința.

Unul din mulțimea aceasta a celor mici dar întâmplător dornic de-a ieși din comunul depersonalizat, ne pune întrebarea: Cum aș putea face să ies din rândul acestora cu cari mă asemăn în toate acțiunile mele, după cum e albină se aseamănă cu

Se întreabă unul sau altul: „Cum aș putea oare să ies din comun, din gloată, să stau la o parte și să fiu cineva?”

Uneori ceea ce îi face să-și pună întrebarea aceasta, este ambiția, dar alteori, de cele mai multeori, vanitatea. Chipul de mai sus le dă răspunsul:

Să se izoleze, să facă ceva, să devină ceva. Germanii au un proverb: „Odihna e pe culmi.”

Un lucru este cert, că pe înălțimile unde se află cei mari este singurătate, Bolare. Odihna însă nu-i acolo totdeauna. Cele trei mărimi din ilustrația noastră, Lincoln, Washington și Napoleon, au cunoscut singurătatea și izolarea măririi. Nici unul dintre ei n'a cunoscut odihna, decât doar Washington, spre sfârșitul vieții sale.

A fi mare înseamnă a fi singur, iar a fi mare și singur înseamnă a fi trist.

alta și cu toate din clasa celor muncitoare dintr'un stup? Care este calea ce mi-o arătați ca să pot să devin ceva?

Răspunsul îl găsește în ilustrația de mai sus. Să cunoască, el și toți cei ca el, pe acești trei titani, să le studieze viața, și să vadă cât te costă ca să nu fii la fel cu turma.

Care dintre cei trei este cel mai mare după părerea voastră? Washington, care a întemeiat Statele-Unite și-a scăpat poporul acestora de englezi? Lincoln, care a pus capăt sclăviei și a dat națiunii lui o viață liberă? Napoleon, care din nimic s'a făcut prin geniul său împăratul Franței și biruitorul Europei, și a sfârșit în captivitate pe pustia insulă a Sinteii Elena?

Nouăzeci și nouă % dintre europenii îl vor indica pe Napoleon. Europenii nu știu mai mult despre ceilalți doi decât știu la rândul lor americanii despre Garibaldi, că a născut Italia, despre Mirabeau, că prin discursul său vestit a deslănțuit revoluția și a născut republica franceză, sau despre Cromwell, că a împământănit în Anglia democrația.

Un lucru puteți să-l spuneți pe bună dreptate despre toți trei: că au

fost mari fiecare 'n direcția sa. Fiecare s'a ridicat prin strădania și meritul său, dar până la grade diferite și pe căi deosebite.

Lincoln a fost președinte al Statelor-Unite, dar totdeauna s'a numit pe sine egalul tuturor. Era cel mai umilit dintre americani.

Washington era în inima sa un aristocrat. Se știa mai mare decât toți din patria sa, era mândru, când mergea în trăsura-i trasă de patru cai, și la recepții sta mereu cu mâinile la spate, ca să nu trebuiască să dea mâna cu lumea.

La Napoleon geniul colosal și extrema mândrie și aroganță se împrecheau mereu, până în momentul când englezii l-au imbarcat pe vaporul ce avea să-l ducă pe insula fatală.

S'a făcut împărat, a luat o fată de împărat din cea mai mare dinastie de pe-atunci, iar papa dela Roma a venit să-l încoroneze el însuși, pentru ca în ultimul moment Napoleon să nu primească, ci s'apuce coroana din mâinile Papei și să se încoroneze singur. Era omul care simțea că pe Napoleon numai marele Napoleon e vrednic să-l încoroneze.

Napoleon, fără îndoială, a depășit pe cei din americani prin grozava

putere a geniului său, care nu poate fi întâlnită des în istorie. Dar în vreme ce el semăna în juru-i numai ruină, Washington și Lincoln au fost forțe constructive, binefăcătoare ai omenirii.

Fiecare 'n felul său, ei trei ne dau un răspuns edificator la întrebarea de care ne ocupăm.

Trebue să lucrezi și să fii răbdător ca Washington, care nu și-a pierdut curajul după nici una dintre înfrângerile suferite.

Trebue să fii răbdător, cum a fost Napoleon în anii obscurității sale, când era hulit de aristocrații din școala militară pentru accentul său corsican.

Trebue să fii răbdător ca Lincoln, care oricât l-au injurat ai săi pentru că ducea înainte un război ce nu mai părea să ducă la capăt, a continuat lupta pentru libertate în ciuda tuturor. El spunea în discursul ce l'a ținut la 4 Martie 1865, pe vremea luptei sale contra sclăviei: „Continuie războiul până când toată avuția ce s'a adunat în 250 de ani de pe urma robilor se va prăpădi, și până când va curge atâta sânge cât a curs în două secole și jumătate din trupurile biciuite ale robilor, noi tot vom continua a zice, că se împlinește prin el voința Domnului.”

Geacă constituie baza măririi acestor trei oameni, este îndelunga răbdare. Prin ea au ajuns ei să iasă din turmă, să fie văzuți, admirați sau invidiați, prin ea au ajuns pe culme, acolo unde toți, aproape toți oamenii singurătății sunt singuri și triști.

Dintre ei trei, singuri Lincoln și Washington sunt de invidiat. Lincoln, când a murit asasinat, își văzuse deja opera dusă la capăt, sclăvia nu mai exista. Washington la rândul lui, s'a retras din viața publică fără să poată să întrezărească că America va ajunge printr'insul (Urmarea în pagina 6.)

(17)

J. H. Rosny

Roman din timpurile preistorice tradus de N. C.

PARTEA II.

CAPITOLUL VI.

Viața printre Mamuți

Timp de zece zile Mamuții coborâră spre țările joase, dealungul malului Fluviului. Viața lor era frumoasă. Indestulați pe deplin de pășunile lor, trupurile grele le erau pline de vlagă; hrana îmbelsugală se găsea la toate cotiturile Fluviului, în noroaiele mlăștinoase, pe argila câmpiilor, printre bătrânii codrii.

Nici o fiară nu-i turbura în cale. Stăpâni peste întinderi, stăpâni în pribegiile și în popasurile lor, strămoșii le asiguraseră victoria, le desăvârșise instinctul, le mlădiaseră obiceiurile, le rânduiseră mersul, tactica, așezămintele și erarhia, se îngrijiseră de apărarea celor slabi și de înțelegerea celor puternici. Structura creierului lor era delicată, simțurile pline de ascuțime; aveau o vedere limpede și nu privirea neprecisă a cailor sau a Zimbrilor, mirosul fin, pipăitul sigur, auzul viu.

Uriași, dar mlădioși, grei dar sprinteni, ei cercetau apele și uscul, încercau stavilele, adulmecau, culegeau, desrădăcinau, frământau, cu aceea trompă cu nervurile fine, care se încolțea ca un șarpe, strângea ca un urs, lucra ca mâna de om. Colții lor răscoleau pământul; cu lovitura unuia dintre picioarele lor rotunde puteau strivi Leul.

Nimic nu mărginea victoria rasei lor. Timpul le aparținea ca și întinderea. Cine-ar fi putut să-i turbure; cine ar fi putut să-i împiedece de a se înmulți în generații tot atât de numeroase ca acelea din cari coboriseră?

Așa gândia Naoh, în vreme ce întovărășia poporul de uriași. Asculta cu fericire cum troznește pământul în drumul lor, privia cu mândrie șirurile lor lungi și pașnice înșirate dealungul Fluviului sau sub crengile de toamnă; toate animalele se îndepărtau la apropierea lor iar păsările, spre a-i vedea, se coborau din cer sau se ridicau printre trestii...

Din zori, când Fluviul se înalbia în fața răsăritului, Mamuții se sculau de pe pământul umed. Focul trosnea, îndopât cu pini sau cu

sicomori, cu plopi sau cu tei, și în adâncimea împădurită, pe țărmul de ceață, animalele știau că viața Lumei reapărea. Când umplea cerul greu de toamnă, Mamuții sbierau ridicându-și trompele și se îmbătau de aceea tinerețe care este în zori și care te face să uiți înserarea. Se urmăreau pe cotiturile malului, se adunau în cete, mulțumiți de plăcerea simplă și adâncă de a se simți aceleași făpturi, cu aceleași instincte, cu aceleași mișcări. Apoi fără grabă, desgropau rădăcini, smulgeau tulpini fragede, pășteau iarba, spărgeau castane și ghindă, mestecau încet mânățarci, ciuperci, bureți, și trufe. Le plăcea să se coboare împreună până la adăpat. Atunci poporul lor părea și mai numeros, grămada lor și mai impresionantă. Naoh se suia pe v'r'o movilă sau se cățara pe v'r'o stâncă spre a-i vedea cum se coboară către țărm. Când seara se înăpoia, din nou nouri întruchipau strălucirea lucrurilor, noaptea carnivora se cobora ca o ceață violetă și Focul începea să crească. Ulhamrii îi dădeau hrană din belșug. Dânsul mistuia cu lăcomie și lemnul de pin și ierburile uscate, rodia cu găfăieli salcia, suflarea sa se făcea aspră străbătând tulpinile și frunzele umede. Pe măsură ce creștea, trupul său se făcea tot mai limpede, vocea sa tot mai sforăitoare; usca pământul rece și alunga întinericul până o la mie de coți. În timp ce dădea cărnurilor, castanelor și rădăcinelor un gust pătrunzător, marele Mamut venia să priviască. Se obișnuia cu Focul, îi plăcea mângâierea și strălucirea sa, fixa asupra lui ochi gânditori și se uita cu atenție la mișcările lui Naoh, ale lui Nam sau ale lui Gaw, care aruncau crăci, ramuri sau ierburi în gurile lui aprinse. Poate că vedea, în mod nelămurit, că neamul mamuților ar fi mai puternic încă dacă ar ști să se sluiască de Foc.

Într'o seară, veni mai aproape ca de obicei, întinse trompa și cercetă suflarea care se ridica din această fiară cu formele schimbătoare. Se opri atât de nemișcat în-

cât părea o stâncă de gis; apoi, apucând a cracă groasă, o lina o clipă ridicată și o aruncă apoi în mijlocul flăcării. Dânsa spulberă în zbor mulțime de scântei, trozni, suieră, scoase fum și apoi se înflăcăra. Atunci, scuturând din cap cu un aer mulțumit, veni să-și așeze trompa pe umărul lui Naoh, care nu se mișcase. Cuprins de uimire și de admirație, dânsul socoti că mamuții știau să întretină Focul, ca și oamenii și se întreba nedumerit pentru ce-și petreceau nopțile în frig și în umezeală.

Din aceea seară, marele mamut se apropie și mai mult de nomazi. Li ajută să adune grămada de lemne, pune pe Foc cu pricepere și băgare de seamă, rămânea visător în lumina arămie, purpurie sau cărămizie după fazele flăcării. Noțiuni noi se îngrămădau în creierul lui enorm, care stabileau o legătură mintală între dânsul și Ulhamrii înțelega mai multe cuvinte și multe semne; știa singur să se facă înțeleș; în acel timp cuvintele pe care le rostiau oamenii erau în legătură cu acțiunile imediate și foarte apropiate; prevederea mamuților și cunoștința lor despre lucruri atinsese însă apogeul. Astfel, căpetenia lor rânduia cu cățava vreme mai înainte porțirea norodului, când pătrundea în ținuturi îndoielnice sau necunoscute; știa să trimită mai înainte crețaiși; experiența lui, călăuzită de o memorie îndărătnică, hrănită de judecată, avea varietate și avânt. Cu mai puțină precizie decât Naoh el avea totuși anumite concepții asupra apelor, plantelor și animalelor; prevedea urmarea anotimpurilor mohorâte și ale celor îmbelsugate ale anului; deosebia în mod grosolan drumul Soarelui și nu îl confunda cu acel al Lunei. Dacă ar fi vorbit graiul oamenilor, n'ar fi părut de fel mai neștiutor decât Achoo sau frații săi, ar fi exprimat poate chiar unele lucruri pe care nici bătrânul Gun el singur nu le concepea.

Căci dacă oamenii de mii de secole își măria înțelegerea pentru tot ce pipăiseră și transformaseră cu mâinile lor, mamuții, cu ajutorul trompei lor iscoditoare puteau desvolta multe noțiuni care rămăneau străine oamenilor. Dar limbajul acestor uriași, redus la câteva întonații și câteva semne, nu puteau tălmăci tot ceea ce ei știau; cei mai isteți rămăneau închiși într'o singură celebră. Nici un gând

hogat nu se puteau îmbina cu altul, nici nu se putea răspândi prin acel Fluviu al tradiției orale, care la oameni lua, aduna și varia fără sfârșit experiența, descoperirile și imaginile... Totuș depărtarea nu era încă de netrecut. Dacă tradiția mamuților se mărginea la umitarea actelor și gesturilor milenare, la transmiterea viclenilor și a tacticilor, la o educație simplă asupra folosinței lucrurilor și a datoriiilor către comunitate și indivizi, ei aveau avantajul unui instinct social mai vechiu decât cel al oamenilor și al unei dănuiri care favoriza experiența fiecăruia. Căci omul nu era făcut să trăiască tot atâtea anotimpuri ca un mamut și era cu mult mai primejdut să moară întâmplător: el nu putea să se bizuie pe ocrotire foarte sigură; ura semenilor săi îl amenința, nu numai în afară dar chiar în oarda sa însăși. În acest fel existau mai puțini oameni decât mamuții care să fi primit o lecție a vieții în același timp traumatică și numeroasă.

Între acestea mamuții continuau să coboare cursul marelui Fluviu și calea lor se îndepărta de aceea care trebuia să readucă pe Ulhamrii către oardă. Căci Fluviul care, mai întâi, urma calea către nord, cotia spre răsărit și avea să urce apoi spre miazăzi. Naoh era neliniștit. Dacă cumva turma nu se învoia să părăsiască vecinătatea maurilor, va trebui s'o părăsiască. Și obișnuința de a trăi printre acești tovarăși uriași și binevoitori era foarte plăcută. După atâtea siguranță, singurătatea părea mai sălbatecă. Acolo în toamna ploioasă, în pădurea fiarelor, pe nemărginita câmpie putredă, ziua și noaptea nu va fi decât curse și pândă, brutalitatea firei și viclenia Tigrului.

Naoh, într'o dimineață, se opri în fața căpeteniei mamuților și îi spuse:

— Fiul Leopardului s'a unit cu oarda Mamuților. Inima sa e mulțumită cu dânsii. I-ar urmări anotimpuri fără număr. Dar el trebuie să revadă pe Cammla, la marginea mării mlăștine. Calea sa este către apus și către miazăzi noapte. Pentru ce mamuții nu părăsesc malurile Fluviului?

Se răzimese de unul dintre colții Mamuților; animalul simțindu-i turburarea și gravitatea planurilor sale, îl asculta nemișcat.

Apoi clătină domol capul greu și porni din nou la drum spre a-și călăuzi turma care continua să urmeze malul. Naoh socoti că acesta e răspunsul uriașului. Își spuse:

— Mamuții au nevoie de ape... Ulhamrii și ei ar prefera să meargă dealungul Fluviului...

Nevoia era în fața lui. Scoase un suspin lung și-și chemă tovarășii. Apoi văzând cum dispare partea din urmă a turmei, se sui pe o movilă. Privia, în depărtare, căpetenia care-l primise și-l salvase de Kzammii. Pieptul său era plin de durere și de teamă; și îndreptându-și ochii către miază-noapte apus, pe câmpia și pe tufișurile de toamnă, își simți slăbiciunea lui de om, și inima sa se îndreptă de dragoste către Mamuți și către puterea lor.

Urmarea în numărul viitor.

MODA CEA MAI NOUĂ LA PARIS

În locuințele elegante ale tinerilor mondeni se găsește instalat un colț de bar unde gazda pregătește singur amestecurile de băuturi alcoolice, pentru oaspeți. Trăim doar în secolul rafinementului și al gusturilor distinse!

Artista Alexa de Porenski, admirabil mascată, ca pictorul japonez din Paris Fonyta. În fund portretul fotografic al pictorului.

(Foto M. V. Bucovich)

EBONITUL FABRICA DE TOCURI DE SCRIS
București Bdul Elisabeta N° 57
Secțiune specială pentru
reparat orice sistem de tocuri.

Citiți
„Realitatea”

Poșta Redacției

G. Georgescu, Obreja. Ne pare rău că nu urmăriți revista. Nu știm ce ați putea scrie care să aibă interes general. Comunicați-ne.

I. N. Ciocan, Roman. Rugăm să ne trimiteți o copie de pe cele douăsprezece povesti, obligându-ne să Vi-le restituim, ca să putem aprecia interesul lor.

Pentru Grafologie. Răspundem tuturor celor cari s'au interesat că taxa pentru o cercetare grafologică este de 60 lei.

Oniță Florea, Longino Oprea și Ilcău George. Suntem recunoscători pentru măgulitoarele laude pe care ni-le-ați adus. Ne străduim să racem din revista noastră un îndrumător moral și cultural.

Ioniță Păun, București. Trimități, și ce va fi publicabil va apărea.

Emil Bozdog, Alba-Iulia și Dan Dinulescu, Sibiu. Administrația noastră posedă numerile vechi din revistă ca și colecții întregi. Bineînțeles că se poate trimite costul lor în mărci poștal. În numărul viitor vă vom răspunde la întrebarea pe care ne-o puneți.

B. Rosenthal, Chișinău. Pe luna Februarie participanții la concurs trebuie să trimită deslegările jocurilor din numerile 4, 5, 6.

Iosif Lupu, Iași. Nu cunoaștem romanul și nici autorul lui. V'am ruga să ne dați detalii și să ne spuneți unde a mai fost publicat.

La Bruyere, București. Într'un articol asupra grafologiei am arătat că cel mai greu lucru este de stabilit dacă cineva este femeie sau bărbat pentru că foarte adesea un bărbat are caractere feminine după cum o femeie poate avea trăsături de caracter bărbătești. În felul acesta vă rugăm să interpretați și analiza făcută care dovedește un suflet feminin la cel caracterizat.

Plătim 100,000 de Lei

în schimb la 1200 Lei
fără examinare medicală,
ori cui, până la etatea de
85 ani, care se înscrie la
Instituția noastră:

„AMERICA”

Prima Soc. de Asigurare și Bancă

TURDA

Piața Mare No. 29

Grăbiți cu toții a Vă înscrie.

Primum agenți destoinici.

Căutăm agenți în toată țara cu
provision mare.

Rubrica de radio

Invățați să vă construiți singuri aparatul radiofonic

Partea I-a.: Noțiuni teoretice.

Sarcină electrică și câmp electric.

CHIAR cei cari nu s'au ocupat cu studiul lectricității mai de aproape, știu să deosebiască substanțe conducătoare de electricitate. O sârmă de cupru conduce curentul electric. Invelișul de gumă, care îmbracă această sârmă, o **izolează**. Acest lucru a devenit atât de sine înțeles, încât aproape nici nu observăm deosebirea mare pe care o facem între aceste substanțe. Comportarea față de curentul electric împarte toate substanțele în două categorii, una poate conduce electricitatea, cealaltă categorie nu. În ce constă această deosebire?

Și ce e mai curios este că și substanțele neconducătoare au o influență electrică. Dacă se lipește de cele două părți ale unei plăci de sticlă foițe subțiri de staniol, se poate băga electricitatea în staniol și păstra. S'ar părea în primul moment ca și când singure, foițele de staniol, ar avea o funcție electrică, iar sticla n'ar fi decât un suport pentru cele două foițe. Lucrul nu stă astfel, căci dacă îndepărtăm o foiță de staniol am fi plecați să credem că cea de deasupra ar avea aceeași cantitate de electricitate ca și mai înainte, adică jumătate din cantitatea totală. Experiența ne arată însă că lucrurile sunt cu totul altfel: acum nu mai există electricitate în cele două foițe. Trebuie prin urmare să existe o **influență** între cele două foi, electricitatea unei foițe a ținut strâns legată electricitatea din cealaltă foiță și numai astfel am putut avea în sistemul pe care l'am format electricitate. În cazul acesta însă, acțiunea între cele două foițe trebuie să se fi petrecut prin sticlă, sticla care este o substanță neconducătoare, a lăsat totuși să treacă printr'nsa forțe electrice.

Este prin urmare fals că substanțele neconducătoare nu permit trecerea electricității. Dar există o mare deosebire în comportarea lor electrică. În ce constă această deosebire?

Spre a înțelege acest lucru trebuie să facem cunoștință cu două forme în care se prezintă electricitatea. În metale electricitatea apare sub forma de **SARCINA ELECTRICA**; ea este aici un fel de substanță, formată din particule extrem de mici, la fel după cum materia e formată din atomi. Acești atomi de electricitate se numesc **ELECTRONI**. Noi ni-i închipuim sub forma unor sfere mici; diametrul lor nu e decât a suta mia parte din diametrul unui atom material.

A doua formă sub care se prezintă electricitatea se numește **CAMP ELECTRIC**. De jur împre-

jurul unei sarcine electrice în naștere în spațiu o stare neobișnuită, pusă în evidență de faptul că există forțe atractive. Astfel dacă se încarcă un glob metalic izolat cu o tensiune mare, globul atrage bucățele mici de hârtie și imediat ce aceste bucățele de hârtie au venit în atingere cu globul metalic, pe dată ele sunt respinse de acesta. Urmează de aci că în întreg spațiul înconjurător al globului există forțe electrice, pe care nu le putem constata direct, și putem observa numai efectele lor. Aceste forțe electrice alcătuiesc câmpul electric. Câmpul electric nu mai este o materie electrică, care să fie compusă din particule, ci umple pe de-a-ntregul spațiul, fără lipsuri, și numai în intensități deosebite. Mai mult încă acest câmp electric umple și spațiul dintre atomii substanțelor materiale; trece prin toți porii și umple tot spațiul.

Dacă n'am crede în existența unui asemenea câmp, atunci n'am putea înțelege manifestările electrice. Căci

cum s'ar putea atrage două corpuri deosebite, dacă nu există forțe care să circule de la unul la altul? Acest lucru se aplică și atomilor de electricitate, electronilor. Electronii acționează unul asupra altuia, unul se izbește de celălalt și atomii de substanțe îi atrag apoi iarăși — aceasta de asemenea nu e posibil decât atunci când spațiul dintre ele este umplut de câmpul electric. Concepția atomistică a sarcinei electrice ne silește deci să conchidem că în afară de sarcină mai există pe o a doua formă a electricității, câmpul electric.

Întinderea acestui câmp este foarte mare, pe câtă vreme sarcina, în mod comparativ, este mult mai mică. Se poate socoti că cea mai mare parte din sarcina electrică a unui corp este — ca să spunem astfel — format din găuri. Dacă am socoti procentual raportul dintre spațiul gol și particulele solide al unui atom de substanță am trebui să scriem 99, 99... urmat de treisprezece nouă și apoi de cifra 5, și aceasta ar exprima procentul. Masa solidă în sine a materiei formată din electroni și sâmburi de atomi ocupă deci un spațiu foarte mic. Dacă am putea să topim și să condensăm un bloc de fier de mărimea unei case așa fel încât tot spațiul liber dintre atomi și dinăuntru atomilor să dispară și el să rămână format numai din materie solidă, mărimea sa s'ar reduce la un fir de

praf, care d'abea ar putea fi văzut la microscop. Acest fir de praf ar fi însă tocmai atât de greu ca și blocul de fier inițial, mare cât casa, căci, masa rămâne neschimbată, golurile nu au nici o influență asupra greutății. Se înțelege că noi nu putem constata golurile unei substanțe. Căci dacă am încerca cu cel mai fin ac să pătrundem în spațiul intermediar al unui atom de fier bunăoară, toată străduința noastră ar fi zadarnică. Vârful unui ac — oricât de fin ni-l'am închipui este incomparabil mai mare față de spațiile interatomice. Pe cel mai fin vârf de ac pot sta miliarde de atomi depărtați unul de altul la distanțe uriașe față de mărimea lor proprie. În interiorul corpurilor există aceeași conformație ca și în sistemul nostru planetar, unde de asemenea distanțele dela o planetă la alta sunt uriașe față de mărimea planetei însăși.

Astfel observarea precisă a fenomenelor ne conduce la constatarea unei a doua forme de manifestare a electricității: câmpul electric. Pe câtă vreme în vechea electrotehnică singură prima formă, sarcina electrică, juca un rol — curentul care trece din mașinile dinamice în sârmele rețelei orașanești, este sarcină electrică în circulație — pentru telegrafia fără fir numai forma cea de a doua are importanță. De data aceasta câmpul electric se împărtășe în spațiu și se manifestă

(Urmare de pe pag. 3.)

acolo unde-i astăzi, dar, oricum, și la retragerea sa nu lucru: că lucrul ce trebuia să facă l-a făcut, și că l-a făcut în chipul cel mai perfect ce se putea din partea lui. El se născuse într'o țară stăpănită de străini, și a murit, respectat de toți, lăsând în urmă o țară liberă.

Cât de trist este în schimb cazul lui Napoleon! El care văzuse la picioarele sale pe toți puternicii acestui continent, să se vadă după înfrângerea dela Waterloo ajuns pe mâinile dușmanilor! Să se bucure că încapă pe mâinile acelor, și s'ajungă să vadă că s'a înșelat în încrederea ce o avea în loialitatea lor, înșelat fie mișelește, fie dintr'un calcul explicabil, că adică nu cumva scăpându-le cândva din mână, s'amai poată să le vină de hac! În vreme ce Lincoln și Washington au murit plini de satisfacție, indiferent că au murit unul de moarte bună și celălalt asasinat, Napoleon care în toate faptele sale a căutat întâi de toate mărirea sa, a murit jalnic, ca un simplu prizonier al dușmanilor.

Concluzia celor ce am spus mai sus, este deci aceasta: țineți-vă de parte de gloată și lucrați, dar să lucrați pentru nații și nu numai pentru voi înșivă. Să vă faceți lucrul vostru astfel, ca în clipa din urmă să puteți să vă ziceți: Tot ce am putut face am făcut, și l-am făcut pe atât de bine, pe cât mi-a stat în putință.

TELEFONIA FĂRĂ FIR ÎN MIJLOCUL MARI

De pe vapoarele Trans-Atlantice ale unei societăți de navigație engleză, se poate vorbi la telefon, cu țărmlul, până la o depărtare de 600 de mile marine. Ilustrația noastră reprezintă o călătoare, vorbind de pe bordul vasului.

NIMIC

De Charles Spencer Champli

TITLUL celui mai nou film al celebrului comic american, se va chema „Nimic”. Artistul îl creiază după ce a avut succesul extraordinar cu filmul „Circ”. Articolul de mai jos scris de Chaplin la terminarea filmului, prezintă un deosebit interes fiindcă artistul acesta genial reprezintă manifestările reale omenesti.

„Aceasta e țara mea. În portul ei ancorează corabia dorului. Aici nu este oprit drumul călătorului. Aici se termină goana după aur. David și Goliat trăiesc aici în pace frățească. Strengarii pe străzi nu sparg geamurile, ca să dea de lucru altora. Nimănu-i nu-i vine în minte gândul nebun că talpa sau pielea gheței pot astâmpăra foamea.

„Iar dacă îl văd pe sărmanul Charlie, dânsii vor râde acum cu amute și rușinos, așa ca și când

bătrânii și-ar aminti de tinerețea lor: „Lumea era atât de curioasă!”

„E departe țara aceea. Eu stau aci încălțat cu pantofii mei și sprâjinit în bătu-mi vrăjitor. Intind mereu mâna și într'un târziu observ că salutul meu se adresează celui norocos care stă la umbra mea. Aștern masa în mod sărbătoresc și aștept zădarnic, pentru că e grea calea care urcă la mine. Mulți se ridică pe umerii mei iar mie nu-mi este îngăduit să întreb nici măcar: „Eu unde rămân?”

„Am răbdat foame, am luptat, și am dat cu coatele în jurul meu. Până când în cele din urmă durerea mea s'a transformat în răs. Și acum toată lumea râde de mine și mă socoate o paiață. E foarte bine că aproape nimeni nu știe pe ce încercări dureroase se întemeiază râsul. Ei ar zimbi amar și îndărățul zimbetului ar izvorî poate și câte o lacrimă în acest caz. Ar încreți fruntea și eu nu vreau să-i trezesc din vis. La ce bun să amestec în râsul lor voios sentimente dureroase? Hamlet transformat în paiață nu e iubit. Am atins ușor însă somnul lumii. Mă doare că „Goana după aur” a produs somnoroșilor supărare.

„Cui slujesc? E ușor de hotărît. Cel care dansează cu femeile poartă în sine centrul de greutate.

„Veți vedea cum își vor bate joc de mine acolo pe funie. Oamenii se vor tăvăli de răs când mă vor privi.

„Am muncit foarte mult, dacă se poate spune că a provoca râsul este o muncă.

„E sigur că odată voi muri cu prilejul acesta. Multimea va tresări un moment, ca și în „goana după aur”, sau în noaptea Revelionului, dar un nou producător de veselie va atrage publicul și paiața Charlie va fi uitată.

„Dacă unii oameni vor pricepe că împreună cu paiața a murit și Hamlet, atunci eu îmi voi depune pantofii mei caraghioși și mă voi lepărta în nimic.”

Un oaspe distins la Cluj

D-1 Corradino Corradini, fost comandant al flotei italiene, în timpul războiului mondial, a vizitat săptămâna trecută Clujul. Aci d-sa a ținut o conferință despre gloriile flotei maritime italiene. Ilustrația noastră îl reprezintă (la dreaptă) împreună cu d-l baron Ettore de Pompeis, consulul Italiei la Cluj (la stânga)

UN VERITABIL „UNCHIU DIN AMERICA”: doamna Jaubert Berthelot și fiica sa, din Passy (Franța), au fost încunoștințate pe cale oficială că o rudă, decedată în America, le-a lăsat rotunda sumă de 10 milioane dollari (mai bine de un miliard și jumătate lei). Ilustrația noastră arată pe aceste moștenitorul fericite, care până aci au trăit o viață plină de griji și lipsuri și care acum primesc sute de felicitări, scrisori de cereri și mai ales oferte de căsătorie, nu numai pentru față, dar hciar și pentru venerabila văduvă.

FONDAT 1896

Cele mai bine asortat magazin de instrumente muzicale, gramofone și harmonium

DÁVID VENCEL

CLUJ, STR. MEMORANDULUI 12
CEREȚI OFERTE!

Furnizorul Regele Române

Service — Tacâmuri „CHRISTOFLE” PARIS și Articole de menaj în alpaca argintat „WÜRTEMBERGER”

Numai la marele magazin **HENRY S. BRAUNFELD**

CLUJ, Piața Unirii No. 15.
Telefon interurban 6-43
Prețuri ieftine, fixe!

VĂNZAREA EXCLUSIVĂ Ceasornice „JUNGHANS” de salon și birou.
DEPOZIT PRINCIPAL precum și Argintărie, Bijuterii de fine, Obiecte de artă Ceasornice de precizie

ARTA SI SPORTUL

IN primul moment nimănui nu i-ar veni în gând că există vre-o legătură între aceste noțiuni, care par cu totul deosebite una de alta.

Dacă privim însă lucrurile cu mai multă aprofundare și trecem prin minte diferitele manifestări de artă, în diferitele epoci, și facem o paralelă între etica sportului și a scopului său, vom putea constata — cu uimire — că cultul de educare al trupului omenesc precum și condamnarea ascetismului și a găsit răsunset în totdeauna în artă. Între cele două noțiuni străine în aparență există un acord strâns pentru că artistul modelează cu mai multă plăcere mișcarea formele și ritmul omenesc dezvoltat la perfecție, grație sportului decât formele bolnăvicioase.

În vestigiile de artă ale vechilor popoare culte, întâlnim adesea manifestări, care să reprezinte exerciții sportive din acele vremuri. Astfel sunt basso-reliefurile și frescele care reprezentau scene de vânătoare la Asirieni și Babilioneni. E adevărat că în acele vremuri vânatul nu era considerat exclusiv ca un sport, ci totodată însemna și

un mijloc de existență, dar faptul că artistul creator se inspira foarte adesea din temele cu vânători de tigri și lei, dovedește în deajuns că și pentru cei vechi, vânatul acestor fiare era un sport, de care erau pasionați în special nobilii și cei cari nu aveau grija zilei de mâine.

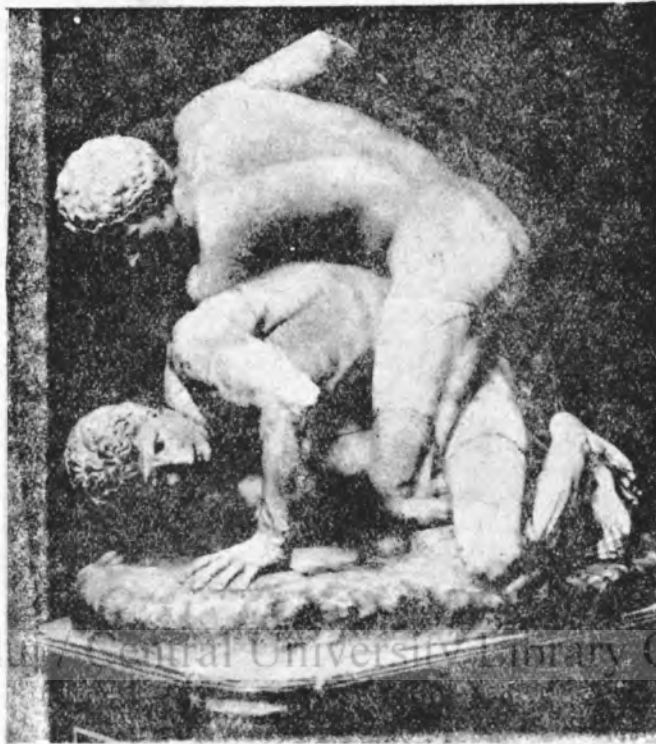
Artă egiptenilor nu avea o manieră care să poată reda manifestările sportive. În artă elină însă, cultul corpului și sportul a avut o influență predominantă. Sărbătoarea națională olimpică, nu era numai ziua cea mare a educării forței și frumuseții corporale, ci totodată cea mai mare

serbare pentru înflorirea frumuseții sufletești, adică a artei. Odată cu atleții se adunau în jurul tronului lui Zeus și artiștii cei mai însemnați ai grecilor, sculptorii, pictorii și poeții. Și înainte de a se decide în stadion, care este învingătorul în lupta de întrecere corporală se dădea ramura de măslin, tăiată cu cuțit de aur din măslinul sfânt, — semnul victoriei, — celui care izbutia să iasă învingător, din întrecerea în arte și în frumusețea sufletească.

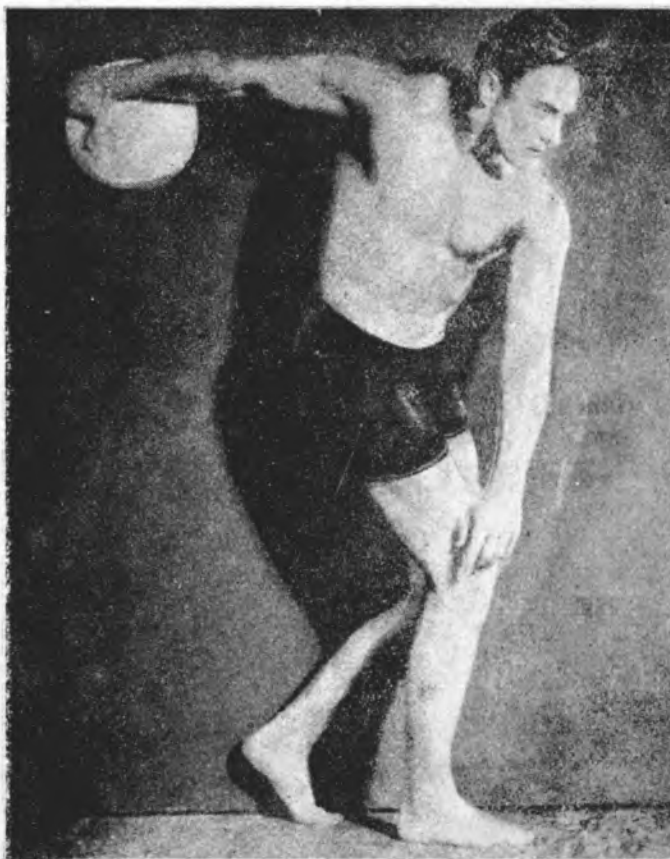
Sportul, frumusețea mișcărilor și ritmul lor a inspirat pe cei mai de seamă sculptori greci, spre a crea opere neperitoare. Aruncătorii cu discul, pugiliștii, și toate celelalte categorii de lupte au produs în artă minuni pe care le admirăm și azi. O continuare a artei grecești o găsim în arta romană, care s'a adăpat la aceleaze izvoare.

Spiritul vremurilor moderne, reinviind ideea olimpică, viața sportivă de azi a reluat legăturile cu arta.

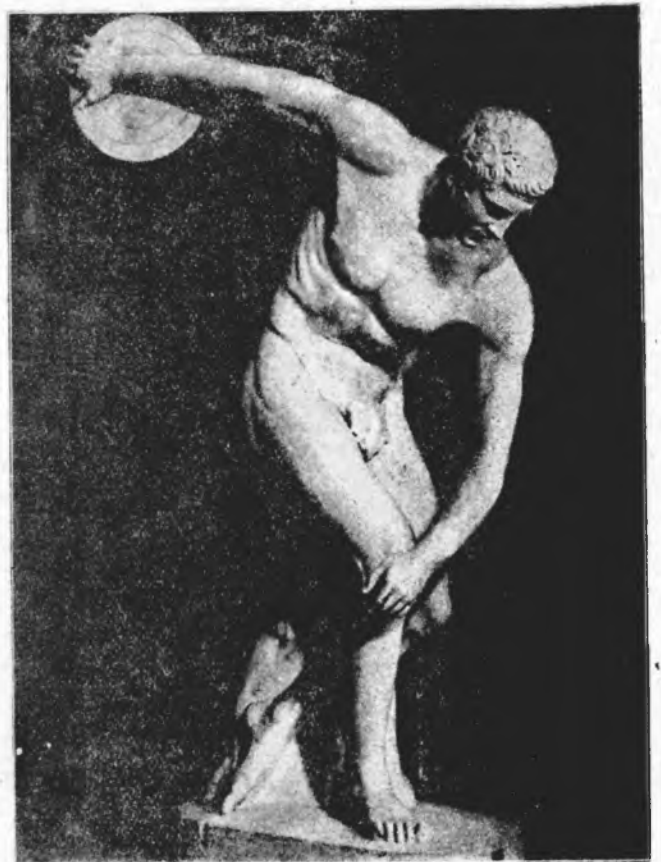
Sculptorii încep să reliefeze iarăși musculatura corpului bărbătesc sau formele frumoase ale corpului feminin, sănătos și svelt.

Luptători după o sculptură antică

George O'Brien, artistul de cinematograf, în poza clasică a aruncătorului cu discul

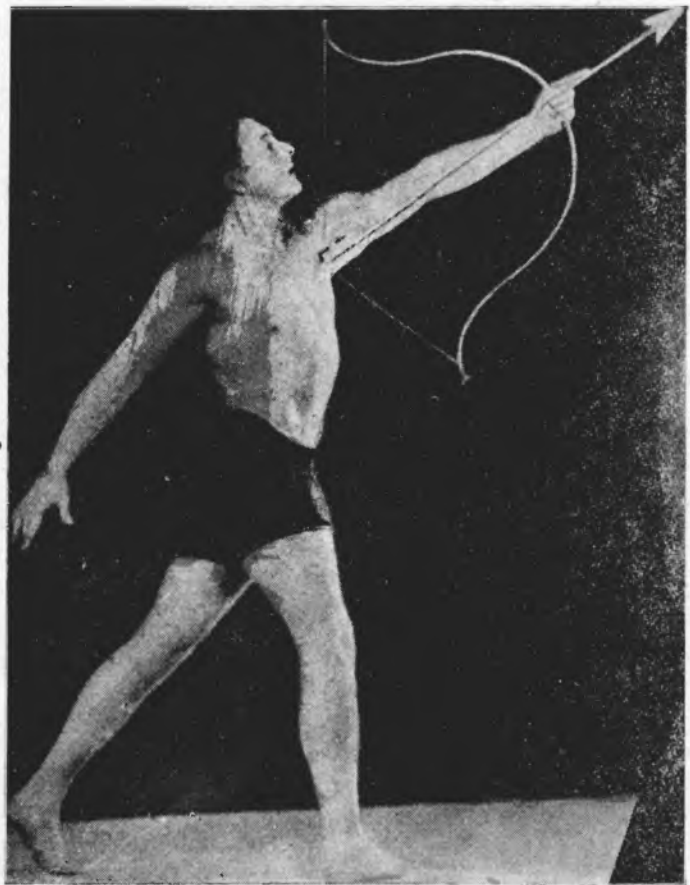

Aruncătorul cu discul, renumita operă de artă greacă

Dar mai ales în arta cinematografică are o influență deosebită sportul, pentru că, la fel cu acesta, arta ecranului e nouă. Efectele de umbră și lumină ajută mult la reprezentarea plastică a frumuseții trupului omenesc. Și tot mai multe sunt filmele cu subiecte sportive. Se înțelege că în aceste filme artiștii și artistele trebuie să aibe un trup cu totul perfect.

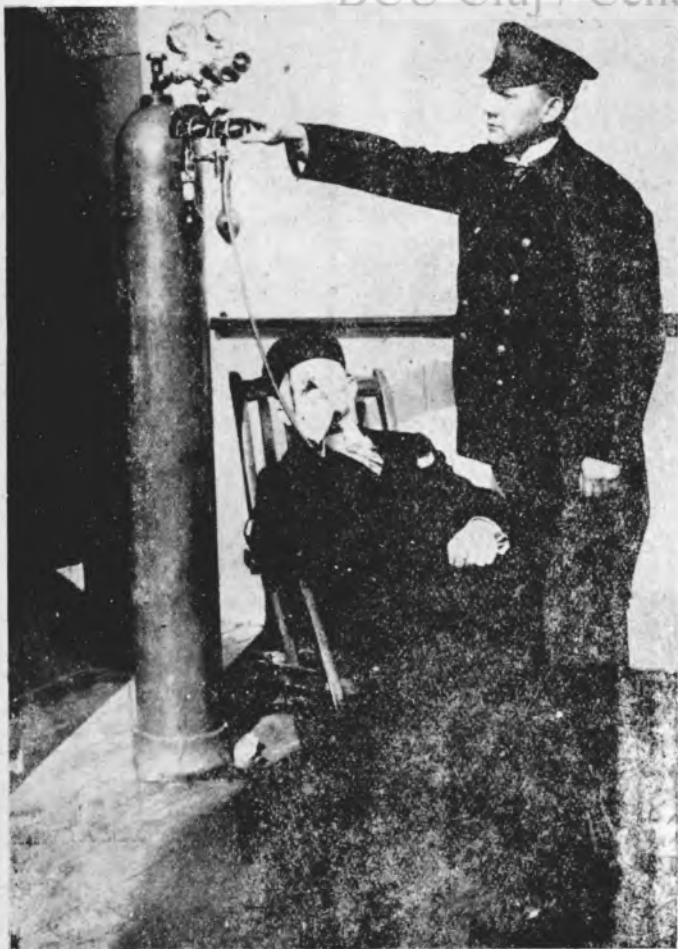
George O'Brien, într'una din nouile sale creațiuni din filmele sportive

George O'Brien artistul de cinema în: „Arcașul“

INVENȚIUNI PRACTICE

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Dr. Dammert din München a găsit un aparat care permite tratarea iusnicioasă a rănlui de mare. Aparatele vor fi instalate pe Transatlanticele Lloydului Nord German

Nu-ți bate capul!

Căsătorește-te cu cine ți-e drag

Despre cele materiale se va îngriji

Societate Română de Asigurare „Fericirea“

Prin un sistem cu totul nou american, în termen de 6 luni, cu mică contribuție, vă puteți asigura o zestre de 100.000 (mii) până la 1.000.000 (milion) lei. Tot prin acest sistem puteți creia fericirea decurândului născut sau moștenitorului dv. Adresați-vă cu încredere **Oficiului nostru Regional, Cluj, Str. Regina Maria 36**, unde veți primi lămuririle necesare.

Angajăm achizitori destoinici garantivi cu plată bună.

Motto: „Cumpărarea pianului e chestie de încredere“

Garanția cea mai deplină

o oferă renumele excelent al firmei

I. TRISKA

existență de 58 ani, cel mai vestit depozit al branșei

Reprezentantul general al cunoscutei mărci „Förster“

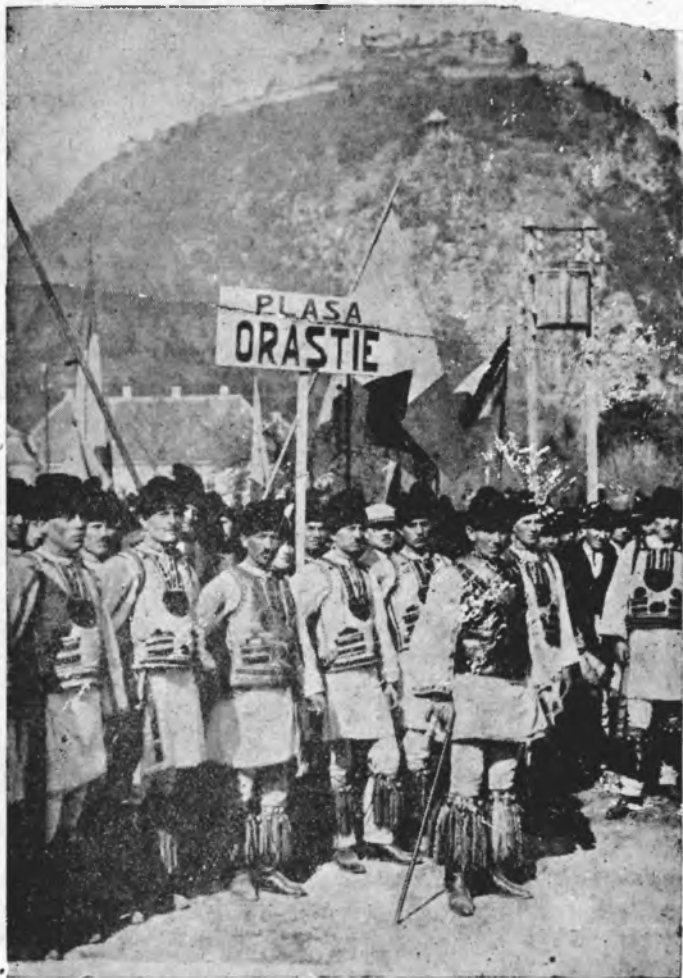

Cluj, Str. Șaguna 14. Telefon 419.

ADUNAREA PARTIDULUI NAȚIONAL-LIBERAL LA DEVA

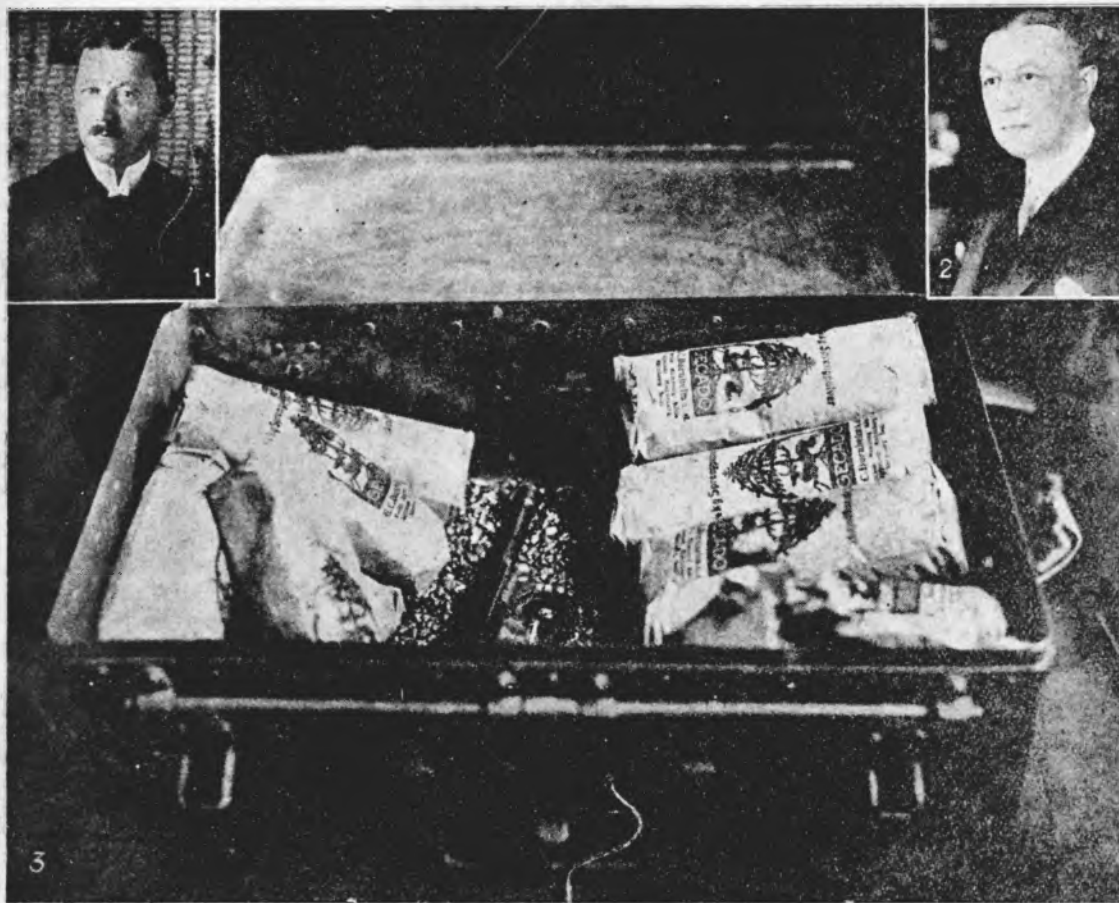
La Deva a avut loc o întrunire politică a partidului național-liberal, la care au participat săteni din întreg cuprinsul Ardealului. Ilustrația noastră reprezintă sosirea miniștrilor în oraș, miniștrii mulțumind de balcon mulțimei și mulțimea ascultând pe oratori în fața Prefecturii.

Gálugerii din Hunedoara la întrunirea dela Deva

Nuntă la Cotroceni. D-l Capitan Dimăncescu s'a căsătorit și a fost nuntat de A. S. Principesa Ileana. Ilustrația noastră reprezintă pe doi miri, alături de A. S. Principesa Ileana nașa.

Ilustrația noastră reprezintă: 1. pe fostul fermier Heinrich Langkoop, 2. directorul serviciului de despăgubiri, Dr. Hugo Bach și 3. Lada umplută cu 8 kilograme de explozibile

Fermierul cu mașina infernală

Heinrich Langkoop, un fost fermier din Africa de est germană, a cerut oficiului de despăgubiri de război al statului, suma de 112 mii mărci (circa patru milioane lei). I s'au acordat însă numai 11.000 de mărci. Atunci fermierul pătrunse prin surprindere în biroul consilierului Bach, dela oficiul de despăgubiri din Berlin. În mână avea o bătă, în care măturisi că se găsește o cantitate de 8 kgr. explozibil. Acesta cu ajutorul unui fir, pe care fermierul îl ținea în mână, putea fi aprins imediat. Trei ore și jumătate cei doi se tociră. Fermierul cerea un cek de 90.000 mărci și zece mii mărci bani.

Consilierul Bach nu și pierdu cumpatul și la un moment dat, când Langkoop lăsă să-i cadă firul din mână, el fugi afară din cameră. Pe culoar fermierul trase cu revolverul câteva gloanțe, fără să-l nimerască. Atunci Langkoop trase de firul mașinei infernale, dar nu se produse nici o explozie, căci pulberea fusese pusă în ladă în ambalajul său original. Langkoop a fost arestat. Se fac cercetări spre a se constata dacă e nebun sau nu. Dănsul declară că voia să se sinucidă, pentru a neacordându-i-se despăgubirea cerută, existența sa era nimicită.

A. S. Principea Ileana depune o iatănsă activitate în asociația creștină a femeilor române, pe care o conduce. Zilele acestea a ținut o conferință la Unirea Funcționarilor comerciali și ilustrația noastră o reprezintă împreună cu d-șoara Turea secretara asociației

Circuitul Bucureștilor: marș forțat (40 de kilometri)
Ilustrația noastră reprezintă pe învingător primul sosit d. Nistor (Clubul Stadion român), care a străbătut distanța cu o viteză de o viteză de 9380 metri pe oră, 2. Puiu Panaitescu (Stadion român), 3. Petre cu.

Gărgăunii pot fi și meserie

de R. L. Londra

Pe englezește, se numesc Hobby gărgăunii pe cari îi are cineva, micile manii, atât de caracteristice mai ales celor bătrâni. În nici o țară din lume nu există atât de multe și atât de neînchipuite Hobbyi,

modne că singurul loc unde poate dormi comod este patul din vagonul pat al trenului; nu pentru confortul îndoielni care se găsește în acesta, ci din pricina... sguiderii permanente. Pentru că Sir Alfred

lall: Caracteristica acestui copac foarte scump stă însă într'aceea că el poate, la comandă proprietarului său, să producă o ploaie din toate cele zece mii de frunze ale sale: canale deosebit de subțiri, în

deosebit și-a tot antrenat organul său, până când a ajuns să deosebiască cele mai mici nuanțe și cele mai ascunse calități de șuncă. Astăzi eroul nostru este „mirositorul oficial” al unei mari fabrici de șuncă. În fiecare dintre nenumăratele șunci fabricate de această întreprindere dânsul vără un ac apoi îl miroase; aceasta îi ajunge spre a stabili în mod precis calitatea șuncii respective.

Un altul iubia cu patimă... papagalii. Ore întregi putea să stea cu aceste păsări exotice spre a le învăța expresiuni sau cântece noi. Astăzi dânsul este cel mai cunoscut învățător pentru educarea papagalilor; și deoarece el se obligă să învețe pe școlarii săi vorbe sau cântece din tot felul de limbi, nu e nici o mirare că afacerile sale prosperează minunat. Spre a obișnui un papagal să exprime trei până la cinci fraze deosebite PAPAGENO cel englez are nevoie de două săptămâni.

Hobby-ul unei doamne din Anglia de sud constă în aceea de a da lucrurilor cunoscute, nume cu totul noi, găsite de dânsa. Totdeauna dânsa se pricepea și obiecte necunoscute și nenumite, să dea nume foarte potrivite care s'au dovedit frumoase. Această posibilitate i-a îngăduit ocuparea unui post foarte bine plătit într'o firmă mare de reclame. Negustori, care ar dori, să aducă pe piață o marfă nouă, descoperitori de aparate menite să fericească omenirea, în sfârșit toți acei cari vor să dea un nume neobișnuit, de efect și care să se poată învăța repede, sunt serviți de această doamnă. Multe dintre numele cunoscute ale mărfurilor populare astăzi își au izvorul aci.

În toate cazurile pe care le-am enumerat e vorba despre un Hobby original, al cărui posesor printr'o educare sistematică și raționalizare”, a ajuns să câștige bani.

Un rezultat mult mai grabnic și mult mai eficace a obținut însă un lănar londonez, printr'in Hobby al său special. Fiul al unei familii burgheze din Londra, de bune con-

ca în Anglia. Se știe bunăoară că la Londra se găsește un club al sinucigașilor; de asemenea un club al flăcăilor, al căror principiu superior este că: celibatul nu se poate părăsi decât în schimbul unei amenzi, care înseamnă jumătate din

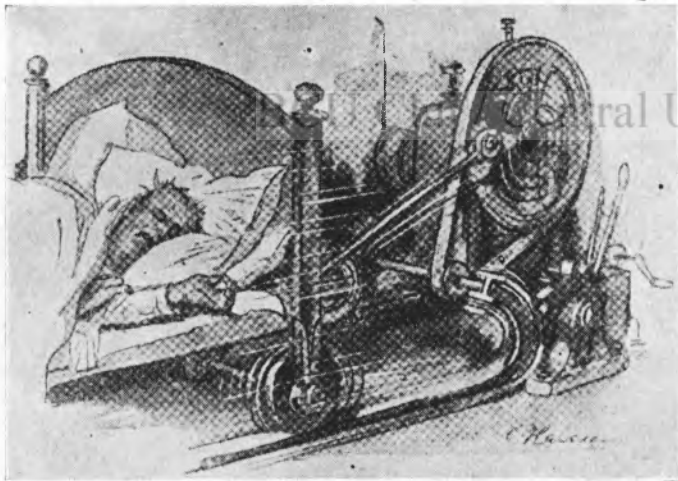
nu-și poate petrece viața întreagă în tren, bătrânul și-a construit un pat, care de bună seamă nu există decât într'acest singur exemplar: el se găsește montat pe niște șine speciale, și este cu ajutorul unei instalațiuni electrice ținută în mișcare con-

legătură cu un rezervoriu de apă electric prefac acest reprezentant unic al botanicii într'un fantană arteziană uriașă.

Toate aceste nebunii ar putea fi considerate drept marote ale unor bătrâni bogați și fără ocupație care-și pot ușor satisface diferitele lor capricii.

Mult mai interesant și mai rar se întâmplă ca cineva cu gărgăunii săi nu numai să nu cheltuiască bani, dar să poată câștiga. Există în Anglia o serie întreagă de oameni care au știut să-și desvolte hobiile lor curioase cu multă dibăcie. E vorba aci despre oameni care datorită unui capriciu deosebit sau unei însușiri puțin obișnuite, își pot crea o profesie necunoscută până aci.

La aceste profesii curioase aparține fără îndoială „mirositorul de șunci”. Acest domn, care e proprietarul unui nas deosebit de sensibil, n'a cunoscut decât o patimă: șuncile. Și anume nu era gustul acestei cărnii afumate care-l obsedează, ci în special mirosul produsului stricat. Posesorul acestui nas

averea întreagă a delicventului. De sigur mai puțin cunoscuți trebuie să fie gărgăunii unui membru în vârstă al clubului Pall Mall, al bătrânului Sir Alfred Yarrow. Sir Alfred Yarrow are 86 de ani și susți-

tinuă înainte și îndărăt. Huzia trenului pare că este deplină în acest pat.

Și mai curioasă este nebunia altui bătrân cunoscut în Pall Mall: patima somnului lui nu se numește „tren”, ci „valurile mării”. În fiecare seară, când onorabilul bătrân merge la culcare, servitorul său trebuie să arunce orez în geamurile odăii de culcare: șgomotul care se produce prin aceasta pare că are o asemănare frapantă cu foneștul valurilor pe mare.

De bună seamă că nu e cunoscut nici acel conte care de scurt timp și-a construit în parcul său uriaș din nordul Angliei, un copac din aramă. Acest copac de aramă are întru totul înfățișarea unui copac de lemn normal; trunchiul său e pământiu și pătat, el are multe sute de crăci, iar frunzele sale sunt verzi. Se înțelege că aceste frunze rămân verzi în timpul iernii și nu cad niciodată. E singurul lucru care deosebește pe acest copac de cei-

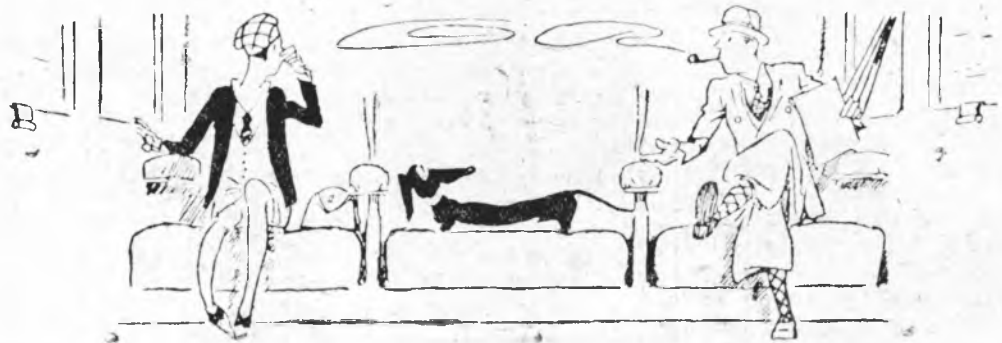
dițiuni dar sărăcit în urmă, avea obiceiul să ceară tuturor gazdelor la care era invitat sau la care era introdus, după a doua vizită... o mănășă. Inveselite de această cere puțin modestă, cele mai multe femei fiind măgulite în amorul lor propriu dădea o mănășă. Mai anul trecut, tânărul a fost introdus la o doamnă americană care obișnuia să-și petreacă trei luni pe an într'un castel lângă Londra și se pare că aparține grupului de douăzeci de femei, cele mai bogate din America. La a doua vizită a sa tânărul — după obișnuința lui — s'a adresat doamnei din Statele Unite și i-a cerut mănășa, care i-a fost dată fără nici un fel de dificultate. Nimeni nu poate să spuie precis dacă mănășa a căzut din buzunar sau a fost luată de acolo de către cineva interesat. Fapt este însă că soțul din America a

aflat că mănășa soției sale a fost în posesie străină, și nici o putere de pe lume nu l'a putut convinge că nu e vorba aici decât de o ma-

nie a unui tânăr britanic. Soțul gelos pretindea că e vorba de o trădare, și cerea despărțirea. După cer-turi îndelungate soția mâniață a

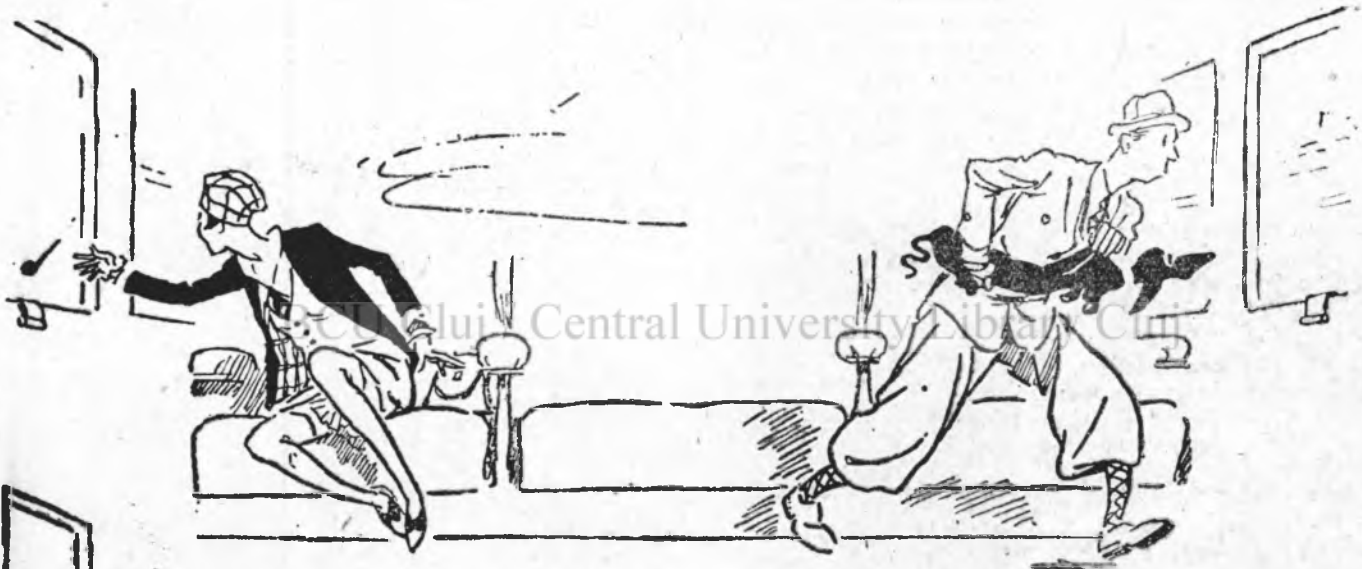
concedat. Spre a pedepsi însă pe soțul gelos, dânsa a dăruit tânărului și mâna cea mică care aparținea mănășii cerule.

O dramă în Express

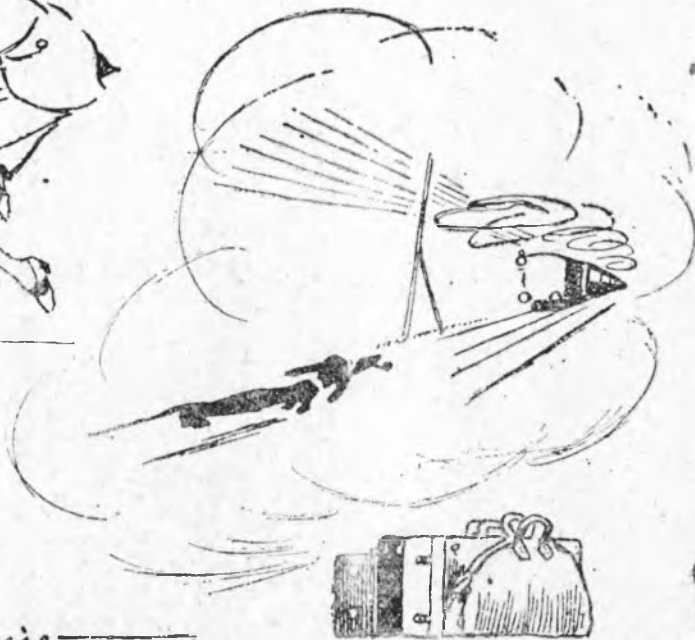
— Urât miroase pipa ta!

— Nu mai urât ca șoricarul teu

— Uite ce fac eu cu pipa ta!

— Uită ce fac eu cu șoricarul.

H. J. Bunnie

Vreau să mor și eu!

Cățelul salvator!

Toate-s bune când se termină cu bine.

Orașul exilaților de coroană

RAȘUL etern a fost mult timp, de-alungul veacurilor, centrul, care a atras la sine persoane penzionate ori cari și-au pierdut tronul. E mare liniște la Roma, e frumoasă viața și multe poți vedea acolo. În decurs de 300 ani, dintre membri caselor domnitoare, mai mulți de o duzină sau stabilit definitiv în Roma, iar unii numai pentru a țese conspirații pe malurile Tibrului. Multe tragedii s'au întâmplat în aceste lăcașuri.

După războiul de 30 ani, **Cristina** fata lui Adolf Gustav, împărăteasă suedeză penzionată, s'a retras la Roma. Dela 1655 până în anul morții 1689 primie anual o pensiuine de 600 mii kor. cu care putea trăi cinstit.

În via Sistina, în palatul Zuccarii a trăit 12 ani văduva regelui polon Ion Sobiesky, Maria Kazimira, împreună cu tatăl și fiul său. Numai în 1714 după moartea fiului său care a fost călugăr, s'a mutat din Roma.

Cu trei ani mai târziu s'a stabilit la Roma Iacob III pretendentul la tron al Casei Stuart. Acesta primie anual dela papa un ajutor de 12.000 și a locuit în castelul Muți. Oaspele acesta însă a cauzat multe neplăceri papii pentrucă Englezii, necunoscând gluma au trimis la Roma pe baronul Stosch ca să țină sub ochi pe Iacob Stuart.

Cu ocaziunea revoluției franceze (1789) mulți dintre cei văduviți de tron au luat calea spre orașul etern. În 1790 surorile mai mari ale lui Ludovic al XVI-lea: Maria Adelaide și Maria Victoria, ca oaspe ale cardinalului Bernis, s'au mutat în castelul Simonetti, unde au rămas căți-va ani de zile.

În 1802 Carol Emanuil, regele Sardiniei, renunțând la coroană, s'a retras la Roma. Cățva timp a locuit în palatul Torbonia, mai târziu însă, trecând la Jezuiți și-a sfârșit viața în mănăstirea care e situată vis-a-vis de Cvirinal, unde și azi sunt succesori de-ai lui. În acelaș timp s'a stabilit la Roma și tovarășul său care avu aceeaș soartă. Carol al IV-lea, rege spaniol, care împreună cu soția sa Maria Luiza, au locuit în castelul Barberini până în anul morții 1819.

După apunerea stelei lui Napoleon, o întreagă armată de aderenți de-ai săi s'au instălat la Roma.

Lucian Bonaparte, care mulțumită fratelui său, demult timp era în Roma, a primit la sine, ca oaspe pe Jeromos, fostul rege al Westfaliei și pe Ludovic fostul rege al Olandei.

În Roma s'a curmat firul vieții mamei împăratului Letiția Bonaparte, care locuia stăgheră în castelul ei, apoi principii Lucian, Carol, Carino și Musigneano, cari au întemeiat ramura familiară din Roma.

Cu 20 ani mai târziu trăia la Roma principele Henric, fiul regelui prusiac Frideric Wilhelm.

În 1845—46, regele bavarez Lu-

dovic I-ul, după renunțarea la tron, cumpărând castelul Malta din Roma, împreună cu aghiotantul său Moltke de regulă aici își petrece iarna.

Dintre domnitorii văduviți de tron între anii 1859—1860, e de amintit regele Neapolului, Francisc al II-lea, care în palatul Farneze, sub egida papii, plănură lupta pentru recăștigarea tronului.

După apunerea puterii mondiale ale papilor, nenorocirii membri familiilor regale, nu mai trag spre Roma.

Unul singur care după 1870 s'a stabilit la Roma, nu pentru mult timp, a fost pașă Szmajl fostul rege al Egiptului, care avea un castel splendid în piața Victor Emanuil.

S. Rusu.

CURIOSITATE

— Mai vrea să întrebe cineva ceva? Se interesează, cu prietenie, inspector școlar, în clasă.

Ionel se ridică.

— Ei ce vrei să știi?

— Când pleacă trenul dumitale?

In cimitir

*Trec carele morții pe drumul de țară
Și roțile scârțâie 'n noapte bizar.
E noaptea brăzdată de țipele surde,
Și trecem prin vastu-i hotar...*

*Groparii sparg bulgări cu negre hârlele,
Bătrânii gropari.
Dricarii sorb sânge din albe clondire
Și cântă pe capre, păgânii dricari.*

*Femece, ca mâne ne-or duce la gropă
Pe lungi năsălii.
Ori corbii ne-or smulge cu palimă ochii.
Căci mâne și noi vom muri.*

*Ca mâne sub bolti de lăcule biserici
Uila-vom grozavul vieții răsboi:
Cu moarlea lega-vom o pace elernă
În ziua de-apoi...*

*Femece, ca mâne cu fruntea plecată
În fața dirinelor legi ne-om opri.
Vor arde din noi cărămizi pentru temple
Urmașii, căci mâne și noi vom muri.*

*Trec carele morții prin noaptea reciei,
Aleargă pe drum.
În albe sicrie dorm visele noastre:
Comori prefăcute în scrum.*

*Răsună în noapte bizar lărnăcopul,
Hârletele cântă... Opreți telegari!...
Dricarii sorb sânge din albe clondire
Și flueră jalnic bătrânii gropari...*

Justin Ilieșin

Mama și copiii

RUBRICA SPORTIVĂ

Gene Tunney-Jack Dempsey

La luptă pentru a treia oară

CAMPIONUL puginiștilor mondial, după cum știu de sigur și cititorii „Realității“, este americanul Gene Tunney, boxerul intelectual, care reprezintă cu demnitatea perfecțiunea omenescă, îmbinând dibaci forța fizică cu reale calități și denotând și capacitate psihică.

Gene Tunney

Tunney a cucerit gloriosul titlu invidiat și dorit de toți, cari pășesc prin corzile ringului în 1926, dela Jack Dempsey. În opoziție cu succesul său acesta este exponentul calificat al forței brute, forța stilizată de o practică îndelungată, măestră de un simț fin al luptei și de

dece odată cu titlul său și neprețuita simpatie a poporului. Pentru „yankei“ domnitorul suprem al ringului a rămas tot „marele Jack“, a cărui reputație nu a fost știrbită nici chiar de o nouă înfrângere suferită în 1927 la Chicago. Ceva mai mult, cu această ocazie în una din cele 10 reprize, de câte trei minute, un pumn fulgerător al lui Dempsey reușește să trimită adversarul în miraculoasa țară a visurilor, numită în termen tehnici knockout. Dacă în o afare situație fiind boxerul lovit nu reia lupta în termen de zece secunde, este declarat învins categoric. Tunney nu a reușit să-și revină nici după 14 secunde, totuși printr-o abilitate sinuozitate a regulamentului, a continuat lupta, obținând decizia în favoarea sa. Poate oare grația populară să revină celui care nu își cucerește laurii prin mijloace cari nu fletează simțurile sadice, ale multimei pretențioase și doritoare de senzație?

Antipatia față de Tunney nu poate fi neutralizată nici de faptul că a luptat în 1917 pe front, ceea ce constituie cel mai bun certificat pentru fii țării dolarilor și nici chiar de amănuntul că Dempsey s'a eschivat dela datorită-i de ostar valid.

Toate aceste elemente întrunite, constituie motivul cel mai plauzibil, pentru atracția ce o prezintă în universul sportiv o nouă luptă, între cei doi maștrii ai mânuirilor. Interesul deosebit suscitât de vitorul match dă un plăcut... și rentabil prilej campionului mondial al... oameni-

Arena și cei doi adversari

pornirile animalice ale genului omenesc.

Grăție abilității și științei sale a căror rezultată va fi tactica inteligentă, Tunney a reușit să răpună pe „asul așilor“ spre surprinderea suflării sportive universale. Isprava sa nu se datorește exclusiv forței, și după cum nu argumentele cele mai peremptorii ei forma vicleană a unei cuvântări îmbată inconștiența masselor, tot astfel noul campion nu a reușit să-și adju-

lor de afaceri, managerului Tex Rickard să organizeze în Iunie, a treia dispută pentru campionatul mondial de box. De data aceasta arena va trebui să cuprindă nu mai puțin de 200.000 de locuri, iar veniturile se vor cifra la sume fabuloase.

Întâlnirea fiind urmărită cu pasiune și la noi, vom publica asupra ei diverse detalii interesante.

A. Vogel

O MODĂ VECHE, CARE REINVIE
IN ANGLIA: La târgul de Mostre din Londra există o secțiune pentru moda de primăvară, și printre altele se poate observa aci menechine, care poartă nonile gamașe, de o lungime enormă și care vor fi senzația anului acestuia. Ideea nu este originală, căci de mulți ani doamnele engleze, mai ales la călărie, la vânătoare, etc. purtau gamași înalte.

FIGURI PITOREȘTI:
 Cobzar din București

LIGA

Titulescu, titanul

Apponyi, vicleanul

Chamberlain...

Campiona mondială în figuri la patină, Sonia Henie cu tălăci și mamica d-sale

PĂLĂRIA DE PRIMĂVARĂ

Noua pălărie de primăvară în acest an are scopul de a plăcea femeilor și de a le face pe ele plăcute. Pălăria de paie este în momentul actual favorita; apare într-o formă cu totul nouă, aproape obraznică. Se poartă puțin strâmb pe cap fie cu o margine lăsată mai jos așa ca un ochiu să fie acoperit fie foarte pe frunte, până deasupra sprincenelor.

Pălărie de primăvară din noul pai lăcuit, cu tufă de flori lăcuite.

Caracteristica acestor pălării este garnitura laterală, care se face mai ales din tot felul

Trotteur din fru eși pai cu garnitură de pene.

de flori lăcuite, așa încât lumina soarelui de primăvară să se oglindiască în ele.

Se întrebuințează soiuri de paie exotice ca bangkok, manila, florentin și pai japonez care se numește baku, în toate culorile strălucitoare.

O pălărie de primăvară originală, din paiu albastru cu garnitură de flori de mătase.

Trotteur din pai albastrui cu panglică gros-grain și pene.

Caracteristic este de asemenea și o modă de flori care se potrivește cu moda hainelor. Este interesant că femeia îndată ce s'apropie primăvara se gândește mai întâi la pălăria pentru acest anotimp, pentru că pălăria înseamnă încoronarea toaletei feminine.

Culoarea la modă este „jaune pousse”, o culoare verde

care se poartă mult, tot așa ca și chartreuse și absynthe precum și toate culorile de nuanță galbenă. Alături de acestea însă garniturile în negru, roșu și roșu albastrui se potrivește foarte bine pentru pălăria de sport.

GRAFOLOGIE

V. B. Fire blândă, iubitoare, suflet primitiv. Pripită. Sare repede dela una la alta. Citește mult dar nu alege lectura. Ii place societatea, și petrecerile și dansul. Indrăzneală. Ușor se încrede în oameni. Gata de sacrificiu. Nu-și alege prietenii și prietenele. Dacă va fi condusă bine, de un om energic va putea fi fericită.

T. B. Fire puțin energică. Om ordonat dar ușuratic. Nu este într-o situație conducătoare și nici n'ar putea conduce pe alții. Sentimental, ușor influențabil și foarte sensibil. Ii influențează chiar natura și aluziile. E bănuitor și ușor trece dela una la alta. Fantazie bogată. Iubește societatea, îi plac parfumurile tari și muzica ușoară.

D. S., Ploști. Suflet bine organizat. Liniștit, silitor. Om instruit, cu vederi largi. Probabil vorbește

mai multe limbi. Fire vizuală mai mult decât auditivă, probabil că desenează bine. Are simț practic dezvoltat. Prețuiește banii deși nu e săgăcit. Probabil câștigă bine. Citește mult și-și alege lectura. Vrea să parvie dar îl preocupă problemele științifice. Știe să-și ascundă sentimentele adevărate, deși în fond e pătimaș. Poate iubi, dar tot atât de puternic poate urî. E probabil că va izbuti în viață. Are momente de sentimentalism.

El și ea din România. Ea. Inteligență dezvoltată, orizonturi largi, vioaie, plină de viață, fantazie bogată. Bună. Ii plac distracțiile și viața veselă. E în același timp iubitoare de artă fiind tot atât de vizuală cât și de auditivă. Citește mult și își alege cărțile cu gust. În societatea mai mult ascultă decât vorbește. Poate iubi și e credincioasă.

El. Mai puțin inteligent decât ea.

Preocupări mai puțin înalte. Egoist și materialismul predomină. Avar. Nu-i place ca alții să fie lăudați în fața sa și e egocentric, iubind să se vorbiască de dânsul. Nerăbdător mai ales față de aceia cari se ocupă cu chestiuni de ordin superior. Ar trebui să facă eforturi mari pentru cultivare și educarea sufletului dacă dorește să propășiască înainte. Nu-i lipsit de talente însă.

M. I. B. B. Materialist. preocupat mai mult de gânduri de a aduna avere, inteligent dar mai puțin cultivat. Sânguitor și încrezător în oameni, deși a avut numeroase decepții acestea nu au săcătuit încrederea sa. Calm. Printre cei mici îi place să predomine.

—000—

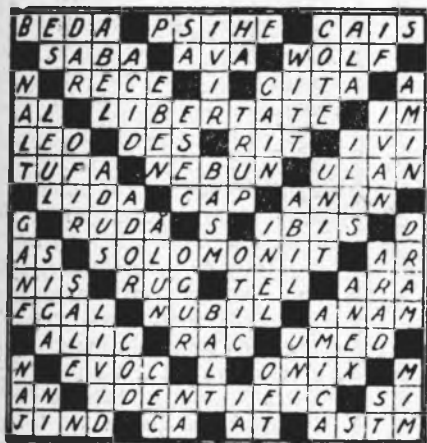
Berea „URSUS”
Berea „URSUS-EXTRA”
Berea „HERCULES”

sunt mărcile cele mai bune.

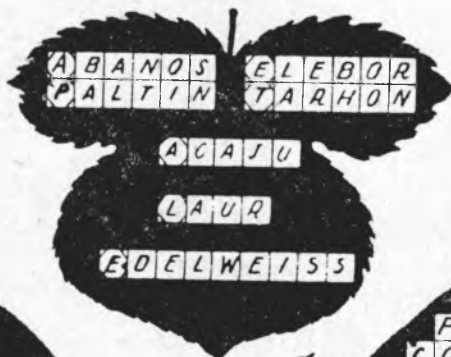
Ursus Fabrica de Bere S. A.
CLUJ (Mănăstur)

Jocurile Realității

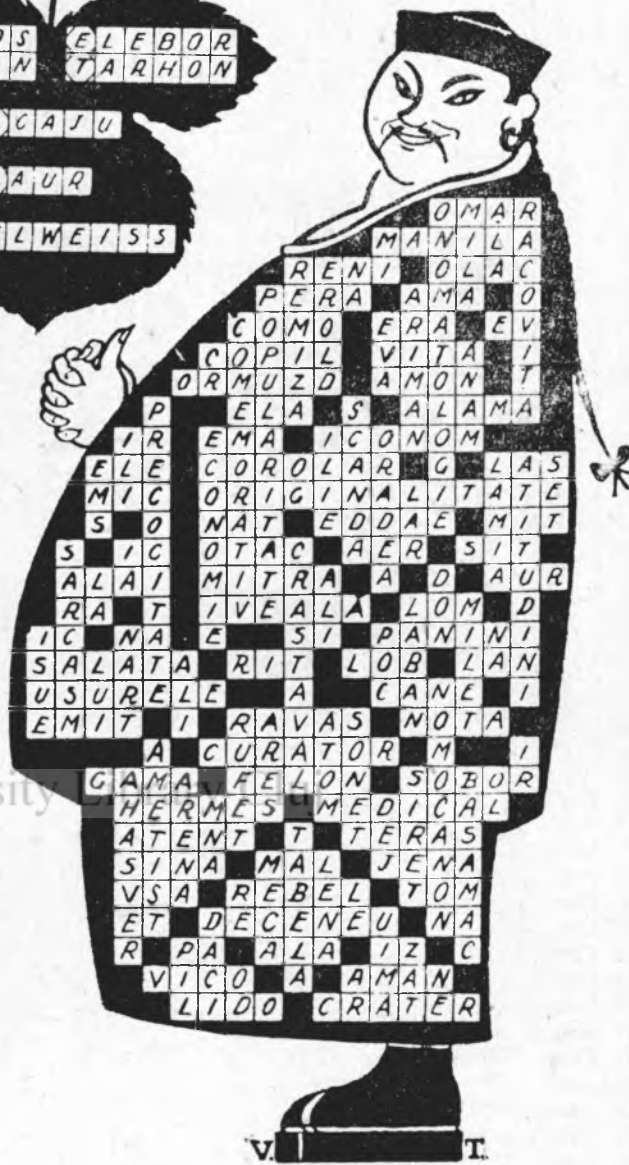
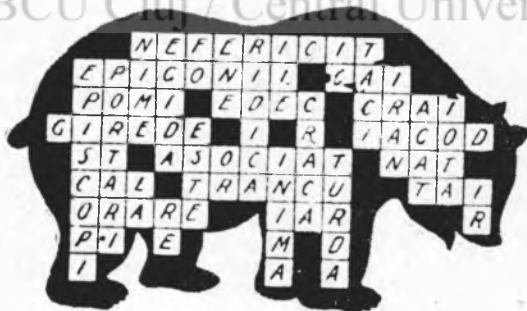
Deslegările jocurilor pe luna Ianuarie

- POPPEA
- LIVIA
- OCTACILLA
- TEODORA
- IULIA
- MINNA
- AGRIPINA

BCU Cluj / Central University

Concurenții și premiații

Constantin Georgescu, București 118 puncte, câștigătorul premiului de 1000 lei. Vasile Negoescu, Câmpulung 115 puncte, câștigătorul premiului de 500 lei. Constantin D. Madgearu, Focșani 113 puncte, câștigătorul premiului de 300 lei.

Au câștigat câte o carte următorii:

Iosif și Peter, Galați 110 puncte, Gigi Spirescu, Buzău 108 puncte, Constantin P. Hârjea, Câmpina 108 puncte, Mihail St. Ivănescu, Turnu-Măgurele 105 puncte, Nicu N. Pașadopol Turnu-Severin 108 puncte, Andrei N. Sandu, Tulcea 108 puncte și Mauriciu I. Breiman, Bălți 108 puncte.

Alexandria: George C. Antonescu 85, Ionel N. Crăciunescu 70.

Alba-Iulia: Aurel Cosor 75, Bozdog Emil 73.

Arad: Cimpoieș Nicolae 72, I. Gurban 70.

Bărlad: Botianu Romulus 65.

Brașov: I. Tudoran 50, Lălă Nicolae 25, M. Leonte 25, Ioan N. Alexandru 75.

Brăila: Dumitru Th. 50.

București: Irene D'Y 70, Alexandru Dumitrescu 80.

Buzău: Corneliu Chelaru 80, Roman Gh. Traian 90, Dinescu V. Ion 80.

Caracuseni: Veaxeslav Culin-schi 73.

Cavarna: A. Mohalinsky 60.

Câmpina: Nicu C. Slavu 73.

Constanța: Alex. Dumitrescu 45, Sorel Avramescu 102.

Craiova: Paul Enescu 80, Mircea Bărsan 75, Minel Văduvescu 70, I. Munteanu 76, Dumitru Pisoschi 80, Ștefan Soceanu 89, D. Sternberg 65, Micu Eliezer 60, H. Sternberg 64.

Deva: Emil Stănilă 30.

Focșani: Nicolae T. Nicolau 85, Simon A. Aschenazi 68, I. N. Rădulescu 78.

Galați: M. Arsenie 95, M. Lebovits 60, Palade Ath. Cicerone 78, Marcu Iancu 60, Vasile G. Darie 80, Basily Rosca 90, D. Constantinescu 85, Sahanagiu N. Stvaru 80, Niculai C. Vasiliu 90, Vasile N. Cuzil 73, Palade Ioan 68, Arman Feigenbaum 50, Alexandru Tahopol 80.

Iasi: Nicu Senchea 68, George Berghiner 68.

Lugoj: Silviu Binișan 98, Petru Gheleșian 80, Tina Eftimiu 30.

Lupeni: Borca Nicolae 50.

Odorheiu: Costache Florea 25.

Odobești: Avram M. Iosif 95.

Plocești: Georg Ion 70.

Râmnicul-Sărat: Sara M. Gerson 3.

Râmnicul-Vâlcea: Virgil R. Ionescu 88, Jean Constantinescu 90.

Siliștră: Mișu Popescu 20.

Tg.-Ocna: Nahman și Bercu Enghelberg 88, Herscovici Mairice și Isidor 80.

Turnu-Măgurele: Apostolescu Emilian și Bloca Emil 30.

Turnu-Severin: Ghitulescu Gh. 70, Miheșcu Pavel 86, Popescu Teodor 85, Gr. Mircea 65, Gr. Timofteșcu 50.

Tighina: D. Goligorsky 70.

Timișoara: Goldiș Eugen 30, M. Constantinescu 80, Traian Mișulescu 11.

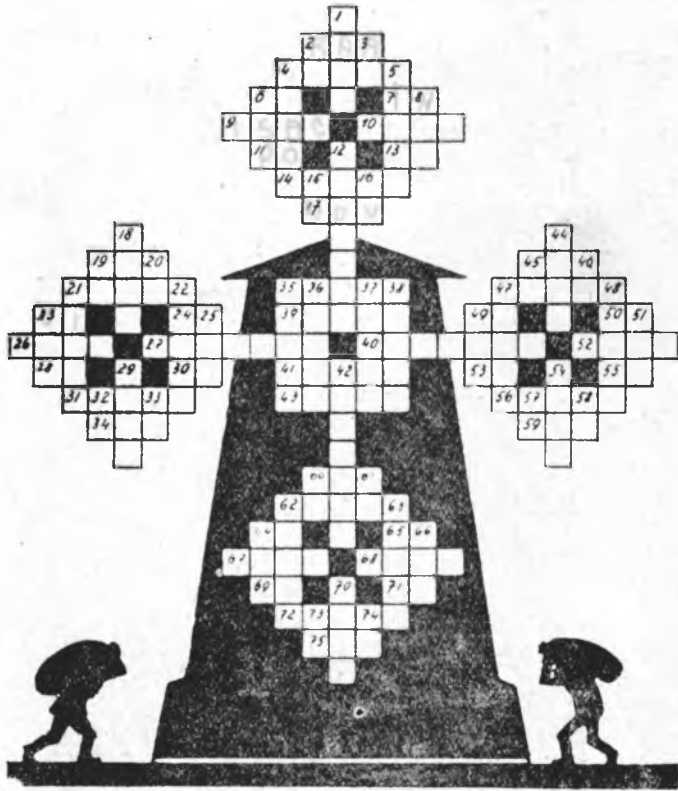

JOCURILE „REALITAȚII“

JOC No. 1

Cuvinte încrucișate.

Trimise de Chiril Economu-Constanța.
(10 puncte)

ORIZONTAL:

2. Zeu
4. Suliță
6. Lac în Africa
7. Plantă textilă
9. Personajii biblice
10. Unul dintre stupefiante
11. Fluviu în Italia
13. Notă muzicală
14. Naturalist suedez
17. Animal
19. Eden
21. Liber
23. Interjecție
24. Datină în genere adoptată
26. Nărav
27. Arătară
28. Conjuncție
30. Măsură
31. Caracudă (mold.)
32. Numeral
35. Animal
36. A se alipi
40. Secat de putere
41. Ceartă
43. Colos
45. Fir
47. Localitate în România
49. Articol
50. Interjecție

53. Măsură de timp
55. Alifie
56. Carte de chipuri
59. Fluviu în Europa
60. Bastiment de navigație
62. Neam
64. Pronume
65. Lucrare literară
67. Liniște
68. Grosolan
69. Haină
71. Insulă
72. Tutun
75. Idol

VERTICAL:

1. Socialist german
2. Prepoziție
3. Particulă de negație
4. Scriitor rus
5. Nume de demnitate
6. Plantă
8. Zăpadă
12. Plantă
15. Pană
16. Fronume
18. Divinitate indiană
19. Literă grecească
20. Personaj mitologic
21. Medic și naturalist român

22. Rege dac
23. Păstrez tăcerea
25. Broască la nșe (Transilv.)
29. Fluviu în Europa
32. Verb auxiliar
33. Fluviu
35. Luntrașul infernului
36. A începe lupta
37. Trecere
38. Părăsire
42. Tristă
44. Boală
45. Notă muzicală (invers)
46. Măsură
47. A liniști
48. Învățat mitropolit al Ungro-Vlahiei (1709—1716)
49. Plasă
51. Conjuncție
54. Indepărtez
57. Notă muzicală
58. Oraș în Chaldea
60. Verb
61. Notă muzicală
62. Mașină de incuiat
63. Veche provincie romană
64. Adverb
66. Fulgi
70. Matematic norvegian
73. Prima literă a alfabetului slavon
74. Conjuncție

JOC No. 2

RĂSPUNDEȚI

(5 puncte)

1. Ce erau augurii în Roma?
2. Care e cel mai înalt munte din lume?
3. Din ce se face chitul?
4. Cât de mare este o milă geografică și cât de mare una marină?
5. Ce a determinat pe Columbus să facă descoperirea lui?
6. Ce este bazarul și de unde vine cuvântul acesta?
7. Câte țări se găsesc la marginea mării?

JOC No. 3.

Problema acelor unui ceas
Trimis de And. Nastossy-Bălți
(5 puncte)

Să stabiliți timpul în ore, minute și secunde când se vor suprapune acele unui ceasornic, știind că prima lor suprapunere e la 12 ore fix.

JOC No. 4

Pătrat

Trimis de And. Nastossy-Bălți
(5 puncte)

1.	a	a	a	a
2.	a	a	g	h
3.	l	l	n	r
4.	r	ț	u	u

1. Teritoriu
2. Timp
3. Cerere
4. Dumnezeu

Deslegările jocurilor se primesc la redacție până la 10 Aprilie cor. Fiecare joc acordă deslegătorului un număr oarecare de puncte. Cel care obține numărul cel mai mare de puncte, prin deslegarea celui mai mare număr de jocuri, din numerile 7, 8, 9 și 10, va primi un premiu de 1000 lei. Premiul al doilea e de 500 lei; premiul al treilea 300 lei. Următorii șapte deslegători, primesc câte un volum din operele autorilor renumiți. Deasemenea vom publica numele tuturor deslegătorilor. Premiile se vor distribui la 15 Aprilie 1928.

DESCOPERIT

— Scuză-mă domnule Ionescu, aș dori să vorbesc cu dumneata, câteva vorbe în particular.

— Te rog, dar cuvântul „bani“, nu trebuie să intre în conversație!

E O DEOSEBIRE

— Unde e ocupat soțul dumneavoastră?

— Soțul meu nu e ocupat, el e funcționar.

INFORMAȚIUNI

Firma Frații Martonffy et Comp. din Cluj a înființat o secțiune de confecțiuni pentru dame, ultima expresie a modei. Această întreprindere e așezată la un nivel atât de ridicat, încât trebuie socotită că de fapt umple un gol, în viața mondenă Clujană. Desigur că va satisface și cele mai gingașe pretențiuni, căci de aci înainte distinsa clientelă nu va mai fi slită — ca până acum — să-și procure toalete din străinătate, cu bani scumpi.

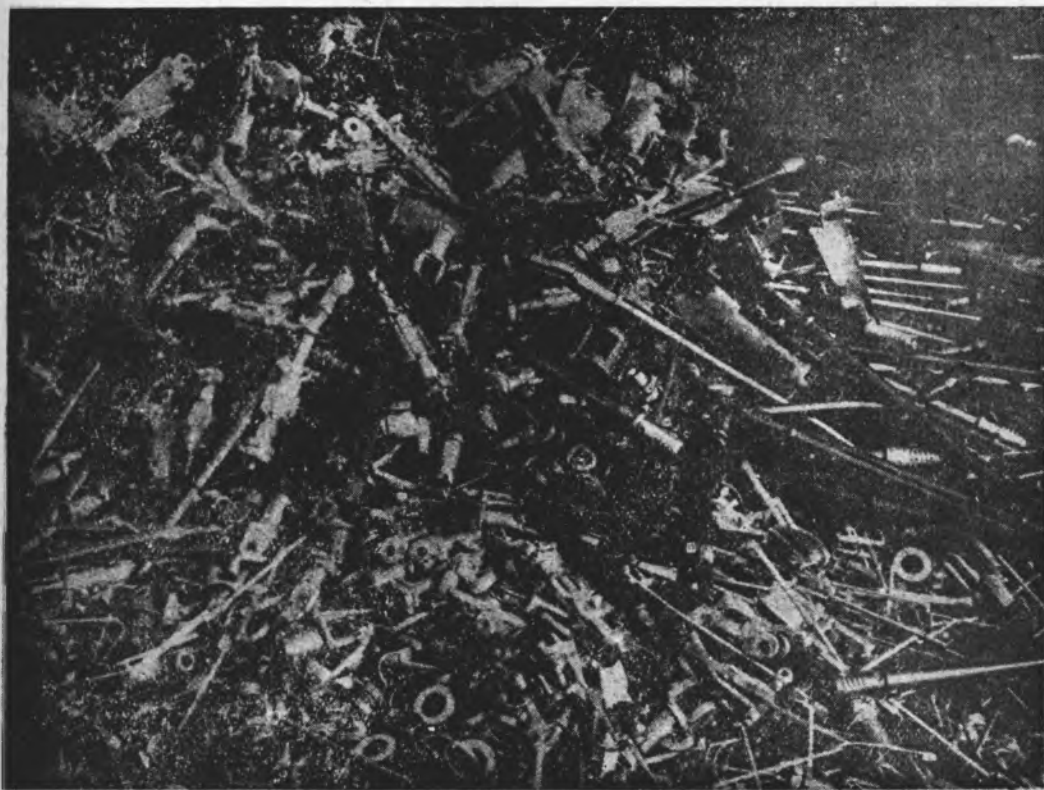
S'a deschis secțiunea de confecțiuni de dame a firmei

Martonffy & Comp. blănărie

Piața Unirii C L U J

La nivelul celor mai mari orașe din lume!!!

Rugăm pe distinsese elegante ale Clujului și Ardealului să cerceteze ultimile noastre modele.

CONTRABANDA DE ARME DIN UNGARIA.

Armele confiscate și distruse. Ilustrația noastră reprezintă o parte din mitralierele făcute inutilizabile.

Armele ungurești dela St. Gotthardt

La granița Ungariei, spre St. Gotthardt, s'au găsit mai multe transporturi de arme (vagoane întregi) cu explozibil și adresantul neexistenți. Declarația foilor de trăsură a acestor vagoane era falsă. Armele erau destinate Ungariei. Austriacii descoperind falsul, au confiscat armele. După ce au fost descoperiți, Unguri s'au declarat gata să nimicească aceste arme și voiau să le vândă apoi ca fier vechiu, unui nepustor din St. Gotthardt; pe prețul de 600.000 lei.

Intervenind Liga Națiunilor, guvernul ungar a fost obligat să lase armele nimicite pe loc, până ce se va constata că de fapt a fost distrus întregul transport.

—000—

Ernst Cognac care a murit la Paris în vârstă de 89 de ani

A murit Ernest Cognac, marele filantrop

În Paris s'a născut în anul 1839 Ernest Cognac, ca fiu al unui ceasornicar sărac. Săptămâna trecută el a murit în orașul său natal fiind proprietarul marelui magazin de modă „S. maritain”. Ernest Cognac era unul dintre marii altruști care a sacrificat averi importante pentru scopuri filantropice și umanitare, chiar în timpul cât a fost în viață. La moartea sa el a lăsat prin testament o mare parte din bunurile sale, pentru opere de binefacere.

Și-a început cariera ca ucenic, a devenit apoi funcționar într-un magazin, a fondat o prăvălie mică de modă, oare însă a dat faliment dar mai târziu a putut fonda o mică afacere care să înfiorască repede. La 1872 s'a căsătorit cu una dintre colegele lui de magazin și prin sârguință și economie au

Ofițeri unguri ca experți, dau indicațiuni asupra distrugerii armelor

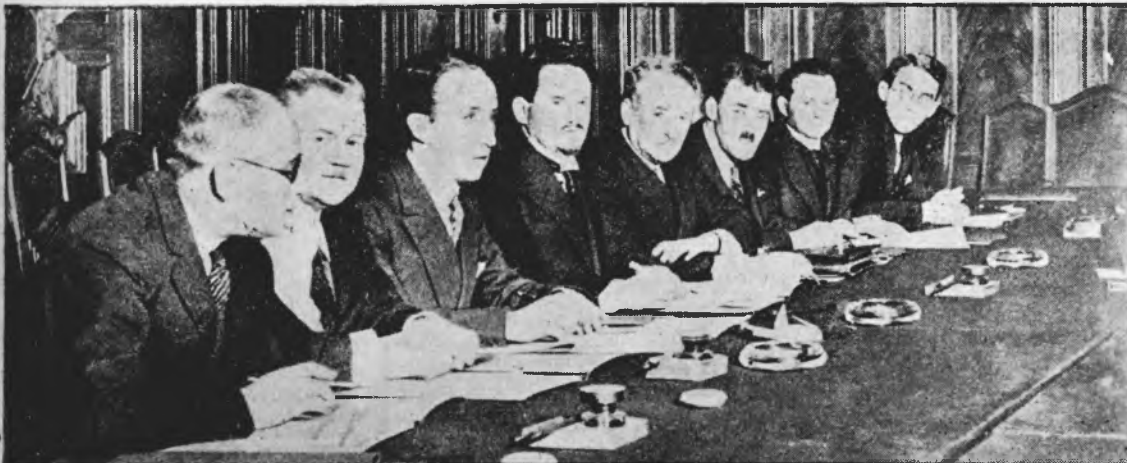
izbit să dezvolte afacerea lor în așa fel încât să devină una dintre cele mai mari case de modă cu 7000 de funcționari în președea cu soția sa, la 1920 a fondat un orfelinat, și a dat sute de milioane de franci ajutor pentru familiile cu muți copii. A clădit un sanatoriu popular, cămine de veenici și a făcut multe opere de binefacere.

La sfârșitul lunii Februarie, a urmat în moarte pe soția sa decedată cu doi ani mai înainte. Prin testament a dat toate fondățiunile sale și n'a uitat nici pe toți angajații săi.

ECLIPSA DE SOARE

Renumitul astronom, Giovanni Domenico Cassini, observa odată, din observatorul din Paris o eclipsă de soare. Câțiva domni, din lumea aleasă însoțiți de doamne, cuprinși de curiozitate, au venit să-l găsiască. Au aflat însă că au sosit prea târziu și că eclipsa trecuse.

„Nu face nimic” încercă să mângâie unul dintre cavaleri, pe o doamnă foarte inconsolată, „eu cunosc pe domnul Cassini ca un om de lume, va fi destul de galant, ca să înceapă încă odată”.

COMISIA ECONOMICĂ RUSĂ LA BERLIN

Între delegații sovietice și delegații republicii germane s'a ținut, săptămâna trecută, o importantă consfătuire economică, la Berlin. Ilustrația noastră reprezintă delegația rusă

43. Georgetta Stella Gordun 5 ani, Bacău. 44. Lucia Antonetta Cazacu 2 ani și 7 luni, Chișinău. 45. Gostel Cornășanu, 3 ani 4 luni, București. 46. Clemence Georgette G. Olaru, 3 ani, Iași. 47. Raonl G. Blaha, 2 ani 9 luni, Botoșani. 48. Stella Molnar, 2 ani și 6 luni, Simleu-Silvaniei. 49. Nelu Cojocaru, 2 ani, Turnu-Severin. 50. „Nichisor”, 1 an și jumătate, Curtici. 51. Felicea Rosche, 5 ani și 6 luni, Brăila.